

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2020/262 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 2019

για τη θέσπιση του γενικού καθεστώτος των ειδικών φόρων κατανάλωσης
(αναδιατύπωση)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 113,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽³⁾ τροποποιήθηκε ουσιωδώς και επανειλημμένως. Με την ευκαιρία νέων τροποποιήσεων, είναι σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας, η αναδιατύπωση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Οι όροι επιβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης σε προϊόντα που καλύπτει η οδηγία 2008/118/ΕΚ πρέπει να είναι εναρμονισμένοι ώστε να διασφαλίζεται η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (3) Πρέπει να διευκρινιστούν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης στα οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία και να γίνεται αναφορά για τον σκοπό αυτό στις οδηγίες του Συμβουλίου 2011/64/ΕΕ, 92/83/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, 92/84/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, 2003/96/ΕΚ ⁽⁶⁾ και 2011/64/ΕΕ ⁽⁷⁾.
- (4) Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης είναι δυνατόν να υπόκεινται σε άλλους έμμεσους φόρους για ειδικούς σκοπούς. Ωστόσο, στις περιπτώσεις αυτές και για να μην διακυβευθεί η χρησιμότητα των ενωσιακών κανόνων που αφορούν τους έμμεσους φόρους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμορφωθούν με ορισμένα βασικά στοιχεία των κανόνων αυτών.
- (5) Για να διασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία, η φορολόγηση των προϊόντων πλην εκείνων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης δεν θα πρέπει να συνεπάγεται διατυπώσεις που συνδέονται με τη διέλευση συνόρων.
- (6) Είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η εφαρμογή των διατυπώσεων όταν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης μεταφέρονται μεταξύ των εδαφών τα οποία ορίζονται ως τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης, αλλά εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και εδαφών στα οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία.

⁽¹⁾ Γνώμη της 27ης Μαρτίου 2019 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ Γνώμη της 17ης Οκτωβρίου 2018 (ΕΕ C 62 της 15.2.2019, σ. 108).

⁽³⁾ Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ L 9 της 14.1.2009, σ. 12).

⁽⁴⁾ Οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 21).

⁽⁵⁾ Οδηγία 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη (ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 29).

⁽⁶⁾ Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51).

⁽⁷⁾ Οδηγία 2011/64/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά (ΕΕ L 176 της 5.7.2011, σ. 24).

- (7) Δεδομένου ότι, για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η έννοια και οι προϋποθέσεις σχετικά με το απαιτητό των ειδικών φόρων κατανάλωσης πρέπει να ταυτίζονται σε όλα τα κράτη μέλη, είναι απαραίτητο να καταστεί σαφές σε ενωσιακό επίπεδο πότε τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης τίθενται σε ανάλωση και ποιος είναι ο υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.
- (8) Δεδομένου ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης αποτελεί φόρο επί της κατανάλωσης προϊόντων, δεν θα πρέπει να βαρύνει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν υποστεί ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια.
- (9) Εκτός από την ολική καταστροφή ή την ανεπανόρθωτη απώλεια των προϊόντων, ενδέχεται να επέλθουν μερικές απώλειες λόγω της φύσης των προϊόντων. Εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, δεν θα πρέπει να επιβάλλεται φόρος για αυτές τις μερικές απώλειες, εφόσον δεν υπερβαίνουν τα προκαθορισμένα κοινά κατώτατα όρια μερικής απώλειας.
- (10) Σε περίπτωση ακούσιου πλεονάσματος προϊόντων που ανακαλύπτεται κατά τη διάρκεια διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιτρέπουν την εισαγωγή των πλεοναζόντων προϊόντων σε φορολογική αποθήκη υπό καθεστώς αναστολής.
- (11) Για να εξασφαλιστεί η ενιαία αντιμετώπιση των μερικών απωλειών σε ολόκληρη την Ένωση, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), όσον αφορά τον καθορισμό των κοινών κατώτατων ορίων μερικής απώλειας. Κατά τον καθορισμό αυτών των κατώτατων ορίων μερικής απώλειας, η Επιτροπή θα πρέπει ειδικότερα να λαμβάνει υπόψη πτυχές που σχετίζονται με τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά των προϊόντων (όπως η φύση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, ιδίως των ενεργειακών προϊόντων (πηκτικότητα), η θερμοκρασία περιβάλλοντος κατά τη διακίνηση, η απόσταση της διακίνησης ή ο χρόνος που παρέχεται κατά τη διακίνηση). Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και αυτές οι διαβουλεύσεις να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου^(*). Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονες τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (12) Τα καθεστώτα είσπραξης και επιστροφής του φόρου έχουν επίπτωση στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και, επομένως, θα πρέπει να ακολουθούν κριτήρια που δεν δημιουργούν διακρίσεις.
- (13) Σε περίπτωση παρατυπίας κατά τις διακινήσεις προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης υπό καθεστώς αναστολής, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης θα πρέπει να οφείλεται στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαπράχθηκε η παρατυπία ή οποία οδήγησε στη θέση σε ανάλωση ή, όταν δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί πού διαπράχθηκε η παρατυπία, να οφείλεται στο κράτος μέλος όπου διαπιστώθηκε η παρατυπία. Εάν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης δεν έχουν φθάσει στον προορισμό τους και καμία παρατυπία δεν έχει διαπιστωθεί, θα πρέπει να θεωρείται ότι διαπράχθηκε παρατυπία στο κράτος μέλος αποστολής των προϊόντων.
- (14) Εκτός από τις περιπτώσεις επιστροφής που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα πρέπει, εφόσον απαιτείται από τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, να επιστρέφουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που έχει καταβληθεί για προϊόντα που υπόκεινται στον φόρο αυτό και τα οποία τέθηκαν σε ανάλωση.
- (15) Οι κανόνες και οι όροι που ισχύουν για τις παραδόσεις που απαλλάσσονται από την καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης θα πρέπει να παραμείνουν εναρμονισμένοι. Για τις απαλλασσόμενες παραδόσεις σε οργανισμούς που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να χρησιμοποιείται πιστοποιητικό απαλλαγής.
- (16) Για να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις σχετικά με το έντυπο του πιστοποιητικού απαλλαγής, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου^(*).

^(*) ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

^(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (17) Θα πρέπει να καθοριστούν σαφώς οι περιπτώσεις στις οποίες επιτρέπονται οι πωλήσεις αφορολόγητων ειδών σε ταξιδιώτες που αναχωρούν από το έδαφος της Ένωσης ώστε να αποφεύγονται η φοροδιαφυγή και η κατάχρηση. Δεδομένου ότι τα πρόσωπα που ταξιδεύουν διά ξηράς μπορούν να μετακινούνται συχνότερα και ευκολότερα σε σύγκριση με τα πρόσωπα που ταξιδεύουν με πλοίο ή αεροπορικώς, ο κίνδυνος μη τήρησης από τους ταξιδιώτες των ορίων για επιτρεπόμενες εισαγωγές ελεύθερες από δασμούς και φόρους, και κατά συνέπεια ο φόρτος λόγω ελέγχων για τις τελωνειακές αρχές, είναι σημαντικά υψηλότερος στην περίπτωση ταξιδιού διά ξηράς. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να προβλέπεται ότι δεν θα πρέπει να επιτρέπονται στα χερσαία σύνορα πωλήσεις ελεύθερες από ειδικούς φόρους κατανάλωσης.
- (18) Δεδομένου ότι πρέπει να πραγματοποιούνται έλεγχοι στις μονάδες παραγωγής και αποθήκευσης, ώστε να διασφαλίζεται η είσπραξη του φόρου, είναι απαραίτητο να διατηρηθεί ένα καθεστώς αποθήκευσης που να υπόκειται σε έγκριση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών, προκειμένου να διευκολύνονται οι έλεγχοι αυτοί. Εννοείται ότι η κατοχή ή αποθήκευση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων συνεπάγεται τη φυσική κατοχή των εν λόγω προϊόντων.
- (19) Θα πρέπει επίσης να καθοριστούν οι υποχρεώσεις προς τις οποίες πρέπει να συμμορφώνονται οι εγκεκριμένοι αποθηκευτές και οι οικονομικοί φορείς που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή.
- (20) Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης θα πρέπει να είναι δυνατόν, προτού τεθούν σε ανάλωση, να διακινούνται εντός της Ένωσης υπό καθεστώς αναστολής. Η διακίνηση αυτή θα πρέπει να επιτρέπεται από μια φορολογική αποθήκη προς διάφορους προορισμούς, ιδίως προς άλλη φορολογική αποθήκη, αλλά και προς τόπους ισοδύναμους για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.
- (21) Θα πρέπει, επίσης, να επιτρέπεται η διακίνηση προϊόντων τα οποία υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής από τον τόπο εισαγωγής τους προς αυτούς τους προορισμούς και, επομένως, θα πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη σχετικά με την ιδιότητα του προσώπου στο οποίο επιτρέπεται να αποστέλλει τα προϊόντα από αυτόν τον τόπο εισαγωγής, αλλά δεν του επιτρέπεται να τα διακρατήσει ή να τα αποθηκεύει.
- (22) Για να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή της διάταξης σχετικά με τη λήξη της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η διακίνηση λήγει όταν ο παραλήπτης είναι σε θέση να γνωρίζει με ακρίβεια την ποσότητα των εμπορευμάτων που έχει πράγματι λάβει. Η εκφόρτωση και η εγγραφή στα λογιστικά βιβλία μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία για τη λήξη της διακίνησης.
- (23) Για να καταστεί δυνατή η χρήση του καθεστώτος εξωτερικής διαμετακόμισης μετά το καθεστώς εξαγωγής, το τελωνείο εξόδου θα πρέπει να καταστεί ενδεχόμενος προορισμός διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Θα πρέπει να διευκρινιστεί σε αυτήν την περίπτωση η χρονική στιγμή λήξης του καθεστώτος αναστολής. Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής θα πρέπει να συντάσσουν την αναφορά εξαγωγής με βάση την επιβεβαίωση εξόδου που αποστέλλει το τελωνείο εξόδου στο τελωνείο εξαγωγής κατά την έναρξη του καθεστώτος εξωτερικής διαμετακόμισης. Για να καταστεί δυνατή η ανάληψη των ευθυνών για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα στο πλαίσιο του καθεστώτος εξωτερικής διαμετακόμισης δυνάμει της παρούσας οδηγίας, έχει τροποποιηθεί το άρθρο 189 του κατ'εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/2446 της Επιτροπής⁽¹⁰⁾ με τον κατ'εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/1063 της Επιτροπής⁽¹¹⁾. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να επιτρέπεται επίσης και στα ενωσιακά προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης να υπάγονται στο καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης.
- (24) Για να δοθεί στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να εξασφαλίζουν τη συνοχή μεταξύ του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου και της τελωνειακής διασάφησης κατά την εισαγωγή όταν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία διακινούνται από τον τόπο εισαγωγής υπό καθεστώς αναστολής, θα πρέπει να παρέχονται, από το πρόσωπο που διασφαλίζει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής πληροφορίες σχετικά με τον αποστολέα και τον παραλήπτη, καθώς και απόδειξη ότι τα εισαγόμενα προϊόντα θα αποσταλούν από το κράτος μέλος εισαγωγής σε άλλο κράτος μέλος.
- (25) Για να διασφαλίζεται η πληρωμή του ειδικού φόρου κατανάλωσης σε περίπτωση μη εκκαθάρισης της διακίνησης προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν εγγύηση, η οποία θα πρέπει να παρέχεται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή της αποστολής ή τον εγγεγραμμένο αποστολέα ή, εάν τούτο επιτρέπεται από το κράτος μέλος αποστολής, από άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στη διακίνηση, υπό τους όρους που καθορίζουν τα κράτη μέλη.

⁽¹⁰⁾ Κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2446 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2015, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά λεπτομερείς κανόνες σχετικούς με ορισμένες από τις διατάξεις του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 343 της 29.12.2015, σ. 1).

⁽¹¹⁾ Κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2018/1063 της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση και τη διόρθωση του κατ'εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/2446 για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά λεπτομερείς κανόνες σχετικούς με ορισμένες από τις διατάξεις του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 192 της 30.7.2018, σ. 1).

- (26) Αρκετά κράτη μέλη χορηγούν ήδη απαλλαγή από την υποχρέωση σύστασης εγγύησης για τη διακίνηση ενεργειακών προϊόντων μέσω σταθερών αγωγών, διότι αυτό το είδος διακίνησης παρουσιάζει πολύ χαμηλό φορολογικό κίνδυνο. Για να εναρμονιστούν οι απαιτήσεις σχετικά με την παροχή εγγύησης σε αυτές τις περιπτώσεις, είναι σκόπιμο να αρθεί η υποχρέωση σύστασης εγγύησης για διακινήσεις ενεργειακών προϊόντων μέσω σταθερών αγωγών σε όλα τα κράτη μέλη.
- (27) Για να εξασφαλίζεται η ταχεία ολοκλήρωση των αναγκαίων διατυπώσεων και να διευκολύνεται η επιτήρηση των διακινήσεων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, είναι σκόπιμο να χρησιμοποιείται το μηχανοργανωμένο σύστημα σύμφωνα με την απόφαση (ΕΕ) 2020/263 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹²⁾ για την ανταλλαγή ηλεκτρονικών διοικητικών εγγράφων μεταξύ των ενδιαφερόμενων προσώπων και των αρμόδιων αρχών («μηχανοργανωμένο σύστημα»).
- (28) Για να εξασφαλιστεί ότι τα έγγραφα που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής είναι εύκολα κατανοητά σε όλα τα κράτη μέλη και είναι δυνατό να υποβληθούν σε επεξεργασία μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, μεταξύ άλλων, όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τον καθορισμό της διάρθρωσης και του περιεχομένου των εν λόγω εγγράφων.
- (29) Για να εξασφαλίζονται ενιαίες προϋποθέσεις για τη συμπλήρωση, προσκόμιση και υποβολή των εγγράφων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, μεταξύ άλλων, όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
- (30) Πρέπει να θεσπιστεί η διαδικασία με την οποία οι οικονομικοί φορείς ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σχετικά με την αποστολή και τον προορισμό φορτίων προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης. Θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η κατάσταση ορισμένων παραληπτών που δεν είναι συνδεδεμένοι με το μηχανοργανωμένο σύστημα, αλλά οι οποίοι μπορούν να παραλαμβάνουν προϊόντα τα οποία υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής.
- (31) Για να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τη διακίνηση υπό καθεστώς αναστολής, θα πρέπει να διευκρινιστούν οι όροι έναρξης και λήξης της διακίνησης, καθώς και ο τρόπος εκτέλεσης των καθηκόντων.
- (32) Για να δοθεί στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να εξασφαλίζουν τη συνοχή μεταξύ του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου και της τελωνειακής διασάφησης για εξαγωγή σε περιπτώσεις που υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής πριν εξέλθουν από το έδαφος της Ένωσης, το πρόσωπο που διασφαλίζει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα θα πρέπει να γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής τον μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς.
- (33) Για να μπορεί το κράτος μέλος αποστολής να αναλάβει κατάλληλη δράση, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εξαγωγής θα πρέπει να γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής τυχόν παρατυπίες που διαπράττονται κατά την εξαγωγή ή το γεγονός ότι τα προϊόντα δεν πρόκειται πλέον να εξέλθουν από το έδαφος της Ένωσης.
- (34) Για να δοθεί στον αποστολέα η δυνατότητα να καταχωρίζει νέο προορισμό για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, το κράτος μέλος αποστολής θα πρέπει να ενημερώνει τον αποστολέα ότι τα προϊόντα δεν πρόκειται πλέον να εξέλθουν από το έδαφος της Ένωσης.
- (35) Με σκοπό τη βελτίωση της δυνατότητας διεξαγωγής ελέγχων κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, το πρόσωπο που συνοδεύει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα ή, όταν δεν τα συνοδεύει κανένα πρόσωπο, ο μεταφορέας, θα πρέπει να μπορεί να προσκομίσει τον μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς, σε οποιαδήποτε μορφή, στις αρμόδιες αρχές, προκειμένου αυτές να είναι σε θέση να ανακτήσουν τα στοιχεία των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

⁽¹²⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2020/263 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2020, για την εισαγωγή της πληροφορικής στη διακίνηση και στους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (βλ. σελίδα 43 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

- (36) Είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι διαδικασίες που πρέπει να χρησιμοποιούνται όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο.
- (37) Με σκοπό την εναρμόνιση των καθεστώτων δυνάμει της παρούσας οδηγίας με αυτά του άρθρου 335 παράγραφος 4 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής⁽¹³⁾, και την απλούστευση της αναγνώρισης εναλλακτικών αποδεικτικών στοιχείων εξόδου στο κράτος μέλος αποστολής, θα πρέπει να καθοριστεί ελάχιστος κατάλογος τυποποιημένων εναλλακτικών αποδεικτικών στοιχείων εξόδου, με τα οποία θα αποδεικνύεται ότι τα προϊόντα έχουν εξέλθει από το έδαφος της Ένωσης.
- (38) Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να προβλέπουν ειδικό καθεστώς όταν η διακίνηση προϊόντων τα οποία υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής διεξάγεται εξ ολοκλήρου εντός του εδάφους τους, ή να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες με άλλα κράτη μέλη οι οποίες να επιτρέπουν την απλούστευση. Τα κράτη μέλη που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να αποδέχονται ειδικό καθεστώς που προβλέπεται στο πλαίσιο τέτοιας συμφωνίας.
- (39) Πρέπει να αποσαφηνιστούν, χωρίς να μεταβληθεί η γενική μορφή τους, οι φορολογικοί και διαδικαστικοί κανόνες σχετικά με τη διακίνηση των προϊόντων για τα οποία ο ειδικός φόρος κατανάλωσης έχει ήδη καταβληθεί σε ένα κράτος μέλος.
- (40) Όταν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης αποκτώνται από ιδιώτες για δική τους χρήση και μεταφέρονται από το έδαφος ενός κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους από τους ίδιους, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης θα πρέπει να καταβάλλεται στο κράτος μέλος όπου αποκτήθηκαν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, σύμφωνα με την αρχή που διέπει την εσωτερική αγορά.
- (41) Το επίπεδο των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα προϊόντα καπνού και τα αλκοολούχα ποτά που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη ποικίλλει λόγω διαφόρων παραγόντων, όπως η φορολογική πολιτική και η πολιτική για τη δημόσια υγεία και οι αποκλίσεις αυτές σε ορισμένες περιπτώσεις είναι σημαντικές. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να περιορίζουν τους κινδύνους, οι οποίοι διευκολύνουν τη φορολογική απάτη, τη φοροαποφυγή ή την κατάχρηση, απειλούν η υπονομεύουν τη δημόσια τάξη ή την προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνουν κατάλληλα και αναλογικά μέτρα που θα τους επιτρέπουν να προσδιορίζουν κατά πόσον τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που μεταφέρονται από το έδαφος ενός κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους από ιδιώτη αποκτήθηκαν από τον εν λόγω ιδιώτη για δική του χρήση.
- (42) Στις περιπτώσεις στις οποίες, μετά τη θέση τους σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος, τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης παραδίδονται για εμπορικούς σκοπούς σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να καθορίζεται ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται στο δεύτερο κράτος μέλος. Προς τον σκοπό αυτόν, πρέπει, συγκεκριμένα, να διευκρινιστεί η έννοια «παράδοση για εμπορικούς σκοπούς».
- (43) Το μηχανοργανωμένο σύστημα, το οποίο επί του παρόντος χρησιμοποιείται για τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, θα πρέπει να επεκταθεί στη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους και διακινούνται προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους προκειμένου να παραδοθούν εκεί για εμπορικούς σκοπούς. Με τη χρήση του εν λόγω μηχανοργανωμένου συστήματος θα απλουστευθεί η παρακολούθηση αυτών των διακινήσεων και θα διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (44) Σε περιπτώσεις που υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τίθενται σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους και διακινούνται προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους προκειμένου να παραδοθούν εκεί για εμπορικούς σκοπούς, είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ποιος είναι ο υπόχρεος για την καταβολή του φόρου και τότε είναι απαιτητός ο φόρος.
- (45) Για να αποφευχθούν περιττές επενδύσεις, η μηχανοργάνωση της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους και διακινούνται προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους προκειμένου να παραδοθούν εκεί για εμπορικούς σκοπούς θα πρέπει να πραγματοποιηθεί με επαναχρησιμοποίηση όσο το δυνατόν περισσότερων από τα υφιστάμενα καθεστώτα για διακινήσεις υπό καθεστώς αναστολής. Προς τον σκοπό αυτό και για τη διευκόλυνση αυτών των διακινήσεων, θα πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις περί εγγυήσεων για αυτές τις διακινήσεις με τις διατάξεις περί εγγυήσεων για διακινήσεις υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, προκειμένου να διευρυνθούν οι επιλογές για τους τριτεγγυητές.

⁽¹³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 2015 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 343 της 29.12.2015, σ. 558).

- (46) Για να διευκολυνθεί η ισχύουσα εγγραφή οικονομικών φορέων που ασχολούνται με τα καθεστώτα αναστολής, είναι αναγκαίο να παρέχεται σε φορολογική αποθήκη και σε εγγεγραμμένο αποστολέα η δυνατότητα, αφού ενημερώσουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, να ενεργούν ως πιστοποιημένοι αποστολείς για υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που τίθενται σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους και διακινούνται προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους προκειμένου να παραδοθούν εκεί για εμπορικούς σκοπούς. Ταυτόχρονα, θα πρέπει μια φορολογική αποθήκη ή ένας εγγεγραμμένος παραλήπτης να μπορεί να ενεργεί ως πιστοποιημένος παραλήπτης για τα εν λόγω υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα.
- (47) Είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι διαδικασίες που πρέπει να χρησιμοποιούνται όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο και πρέπει να χρησιμοποιηθεί εφεδρικό έγγραφο.
- (48) Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να προβλέπουν ειδικό καθεστώς για τη διακίνηση προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους και διακινούνται προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους προκειμένου να παραδοθούν εκεί για εμπορικούς σκοπούς βάσει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών με άλλα κράτη μέλη οι οποίες να επιτρέπουν απλούστευση. Τα κράτη μέλη που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να αποδέχονται ειδικό καθεστώς που προβλέπεται στο πλαίσιο τέτοιας συμφωνίας.
- (49) Για να εξασφαλιστεί ότι τα έγγραφα που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία θεωρούνται ότι παραδίδονται για εμπορικούς σκοπούς είναι εύκολα κατανοητά σε όλα τα κράτη μέλη και είναι δυνατό να υποβληθούν σε επεξεργασία μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, μεταξύ άλλων, όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τον καθορισμό της διάρθρωσης και του περιεχομένου των εν λόγω εγγράφων.
- (50) Για να εξασφαλίζονται ενιαίες προϋποθέσεις για τη συμπλήρωση, προσκόμιση και υποβολή των εγγράφων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία θεωρούνται ότι παραδίδονται για εμπορικούς σκοπούς, μεταξύ άλλων, όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
- (51) Όταν τα προϊόντα τα οποία υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης αποκτώνται από πρόσωπα που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή ή του εγγεγραμμένου παραλήπτη και δεν ασκούν ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα, και τα εν λόγω προϊόντα αποστέλλονται ή μεταφέρονται από αποστολέα που ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα ή αποστέλλει ή μεταφέρει τα προϊόντα για λογαριασμό του, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης θα πρέπει να καταβάλλονται στο κράτος μέλος προορισμού. Θα πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία την οποία θα πρέπει να ακολουθεί ο αποστολέας για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Για να διασφαλίζεται η καταβολή στο κράτος μέλος προορισμού, ο αποστολέας ή ο φορολογικός αντιπρόσωπός του θα πρέπει να εγγράφεται στα μητρώα και να εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στην αρμόδια υπηρεσία η οποία ορίζεται ειδικά από το κράτος μέλος προορισμού και υπό τις προϋποθέσεις που αυτό ορίζει. Για να διευκολύνονται αυτά τα καθεστώτα, ο αποστολέας θα πρέπει να μπορεί να επιλέγει αν θα χρησιμοποιήσει φορολογικό αντιπρόσωπο με σκοπό να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις εγγραφής και καταβολής της εγγύησης. Αν ούτε ο αποστολέας ούτε ο φορολογικός αντιπρόσωπος δεν πληρούν αυτές τις απαιτήσεις, ο παραλήπτης θα πρέπει να υποχρεούται να καταβάλει τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού.
- (52) Για να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων μεταξύ κρατών μελών και η διπλή φορολογία σε περιπτώσεις στις οποίες προϊόντα τα οποία υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους διακινούνται στο εσωτερικό της Ένωσης, θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για τις περιπτώσεις στις οποίες προϊόντα τα οποία υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, μετά τη θέση τους σε ανάλωση, αποτελούν αντικείμενο παρατυπιών.
- (53) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι τα προϊόντα που τίθενται σε ανάλωση φέρουν φορολογικά επισήματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα. Η χρήση των εν λόγω επισημάτων ή σημάτων δεν θα πρέπει να προκαλεί εμπόδια στο ενδοενοσιακό εμπόριο. Δεδομένου ότι η χρήση των εν λόγω επισημάτων ή σημάτων δεν θα πρέπει να προκαλεί διπλή φορολογική επιβάρυνση, θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι το ποσό που καταβάλλεται ή αποτελεί αντικείμενο εγγύησης για την απόκτηση αυτών των επισημάτων ή σημάτων πρέπει να επιστρέφεται, να διαγράφεται ή να αποδεσμεύεται από το κράτος μέλος το οποίο έχει εκδώσει τα σήματα, εφόσον ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός και εισπράττεται σε άλλο κράτος μέλος. Ωστόσο, προκειμένου να αποφεύγεται οποιαδήποτε κατάχρηση, τα κράτη μέλη που έχουν εκδώσει αυτά τα επισήματα ή σήματα θα πρέπει να μπορούν να εξαρτούν την επιστροφή, τη διαγραφή ή την αποδέσμευση του ποσού από την απόδειξη ότι αυτά έχουν αφαιρεθεί ή καταστραφεί.
- (54) Η εφαρμογή των συνήθων απαιτήσεων σχετικά με τη διακίνηση και την παρακολούθηση των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης θα μπορούσε να προκαλέσει δυσανάλογη διοικητική επιβάρυνση στους μικρούς οιοπαραγωγούς. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απαλλάσσουν αυτούς τους παραγωγούς από ορισμένες υποχρεώσεις.

- (55) Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, όσον αφορά τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης τα οποία χρησιμοποιούνται για τον εφοδιασμό των πλοίων και αεροσκαφών, δεν έχει βρεθεί ακόμη κοινή ικανοποιητική λύση.
- (56) Όσον αφορά τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης τα οποία χρησιμοποιούνται για την κατασκευή και τη συντήρηση διασυννοριακών γεφυρών μεταξύ κρατών μελών, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν μέτρα τα οποία παρεκκλίνουν από τους συνήθεις κανόνες και διαδικασίες που εφαρμόζονται στα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης τα οποία διακινούνται από το έδαφος ενός κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, προκειμένου να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος.
- (57) Για να μπορέσουν να προσαρμοστούν στο ηλεκτρονικό σύστημα ελέγχου για τη διακίνηση των προϊόντων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να τύχουν μεταβατικής περιόδου κατά την οποία η διακίνηση αυτή μπορεί να συνεχίσει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατυπώσεις που προβλέπονται από την οδηγία 2008/118/ΕΚ.
- (58) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η διασφάλιση κοινού καθεστώτος σχετικά με ορισμένες πτυχές των ειδικών φόρων κατανάλωσης, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορεί, λόγω της έκτασης και των επιπτώσεών της, να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (59) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν τροποποιήσεις ουσίας της προϋφισταμένης οδηγίας. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται απορρέει από την προϋφισταμένη οδηγία.
- (60) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και την ημερομηνία εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει το γενικό καθεστώς για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που επιβάλλονται άμεσα ή έμμεσα στην κατανάλωση των κάτωθι προϊόντων («προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης»):
 - α) ενεργειακά προϊόντα και ηλεκτρική ενέργεια που εμπίπτουν στην οδηγία 2003/96/ΕΚ·
 - β) αλκοόλη και αλκοολούχα ποτά που εμπίπτουν στις οδηγίες 92/83/ΕΟΚ και 92/84/ΕΟΚ·
 - γ) βιομηχανοποιημένα καπνά που εμπίπτουν στην οδηγία 2011/64/ΕΕ.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν, για ειδικούς σκοπούς, να επιβάλλουν πρόσθετους έμμεσους φόρους στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, υπό τον όρο ότι οι φόροι αυτοί είναι σύμφωνοι με τους ενωσιακούς κανόνες φορολόγησης που ισχύουν για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης ή τον φόρο προστιθέμενης αξίας, όσον αφορά τον καθορισμό της φορολογικής βάσης, τον υπολογισμό, το απαιτητό και τον έλεγχο του φόρου, εξαιρουμένων των διατάξεων περί απαλλαγών.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν φόρους:
 - α) σε προϊόντα πλην των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων·
 - β) στις παροχές υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν σχέση με τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, οι οποίες δεν έχουν χαρακτήρα φόρου επί του κύκλου εργασιών.

Ωστόσο, η επιβολή αυτών των φόρων δεν μπορεί, κατά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, να συνεπάγεται διατυπώσεις που συνδέονται με τη διέλευση συνόρων.

Άρθρο 2

Εφαρμογή του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα

1. Οι διατυπώσεις που προβλέπουν οι ενωσιακές τελωνειακές διατάξεις για την είσοδο εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης εφαρμόζονται κατ' αναλογία κατά την είσοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων στο έδαφος της Ένωσης από ένα από τα εδάφη που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2.
2. Οι διατυπώσεις που προβλέπουν οι ενωσιακές τελωνειακές διατάξεις για την έξοδο εμπορευμάτων από το τελωνειακό έδαφος της Ένωσης εφαρμόζονται κατ' αναλογία κατά την έξοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από το έδαφος της Ένωσης προς ένα από τα εδάφη που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2.
3. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 2, η Φινλανδία εξουσιοδοτείται να εφαρμόζει τις ίδιες διαδικασίες για τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων μεταξύ του εδάφους του εν λόγω κράτους μέλους και των εδαφών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο γ), με εκείνες που εφαρμόζονται για τις διακινήσεις εντός του εδάφους του εν λόγω κράτους μέλους.
4. Τα άρθρα 14 έως 46 δεν εφαρμόζονται σε υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που έχουν τον τελωνειακό χαρακτήρα των μη ενωσιακών εμπορευμάτων, όπως ορίζονται στο άρθρο 5 σημείο 24 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁴⁾.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «εγκεκριμένος αποθηκευτής»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αυτού του προσώπου, να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να αποθηκεύει, να παραλαμβάνει ή να αποστέλλει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής σε φορολογική αποθήκη·
- 2) «έδαφος κράτους μέλους»: το έδαφος κράτους μέλους στο οποίο εφαρμόζονται οι Συνθήκες, σύμφωνα με τα άρθρα 349 και 355 ΣΛΕΕ, πλην των τρίτων εδαφών·
- 3) «έδαφος της Ένωσης»: τα εδάφη των κρατών μελών·
- 4) «τρίτα εδάφη»: τα εδάφη που απαριθμούνται στο άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3·
- 5) «τρίτες χώρες»: κράτος ή έδαφος στο οποίο δεν εφαρμόζονται οι Συνθήκες·
- 6) τη μεταποίηση, την κατοχή, την αποθήκευση ή τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό αναστολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης·
- 7) «εισαγωγή»: η θέση των προϊόντων σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 201 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013·
- 8) «παράτυπη είσοδος»: είσοδος προϊόντων στο έδαφος της Ένωσης τα οποία δεν έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 201 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 και για τα οποία έχει γεννηθεί τελωνειακή οφειλή σύμφωνα με το άρθρο 79 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού, ή θα είχε γεννηθεί εάν στα εμπορεύματα είχε επιβληθεί τελωνειακός δασμός·
- 9) «εγγεγραμμένος παραλήπτης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού να παραλαμβάνει, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αυτού του προσώπου και υπό τους όρους που αυτές οι αρχές καθορίζουν, υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα προερχόμενα από το έδαφος άλλου κράτους μέλους τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής·

⁽¹⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 269 της 10.10.2013, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό Κανονισμός (ΕΕ) 2016/2339 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2016, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, όσον αφορά εμπορεύματα που έχουν εγκαταλείψει προσωρινά το τελωνειακό έδαφος της Ένωσης διά θαλάσσης ή αέρος (ΕΕ L 354 της 23.12.2016, σ. 32).

- 10) «εγγεγραμμένος αποστολέας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής, αποκλειστικά και μόνο να αποστέλλει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα υπό καθεστώς αναστολής κατόπιν της θέσης τους σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 201 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αυτού του προσώπου και υπό τους όρους που αυτές οι αρχές καθορίζουν·
- 11) «φορολογική αποθήκη»: τόπος όπου υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα παράγονται, μεταποιούνται, κατέχονται, αποθηκεύονται, παραλαμβάνονται ή αποστέλλονται υπό καθεστώς αναστολής από εγκεκριμένο αποθηκευτή στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αυτού του προσώπου, υπό ορισμένους όρους που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η φορολογική αποθήκη·
- 12) «πιστοποιημένος αποστολέας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγγεγραμμένο σε μητρώο των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους αποστολής με σκοπό την αποστολή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αυτού του προσώπου, που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους και στη συνέχεια διακινηθεί προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους·
- 13) «πιστοποιημένος παραλήπτης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγγεγραμμένο σε μητρώο των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους προορισμού με σκοπό την παραλαβή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αυτού του προσώπου, που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους και στη συνέχεια διακινηθεί προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους·
- 14) «κράτος μέλος προορισμού»: το κράτος μέλος στο οποίο πρόκειται να παραδοθούν ή να χρησιμοποιηθούν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας·
- 15) «διαγραφή»: η απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής ειδικού φόρου κατανάλωσης που δεν έχει καταβληθεί·
- 16) «επιστροφή»: η επιστροφή του ποσού ενός ειδικού φόρου κατανάλωσης που έχει καταβληθεί.

Άρθρο 4

Εδαφική εφαρμογή

1. Η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ, 2003/96/ΕΚ και 2011/64/ΕΕ εφαρμόζονται στο έδαφος της Ένωσης.
2. Η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ, 2003/96/ΕΚ και 2011/64/ΕΕ δεν εφαρμόζονται στα κάτωθι εδάφη τα οποία αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης:
 - α) Κανάριοι Νήσοι·
 - β) τα γαλλικά εδάφη που αναφέρονται στα άρθρα 349 και 355 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ·
 - γ) Νήσοι Άαλαντ·
 - δ) Αγγλονορμαδικές Νήσοι.
3. Η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ, 2003/96/ΕΚ και 2011/64/ΕΕ δεν εφαρμόζονται στα εδάφη που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 355 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ, ούτε στα κάτωθι άλλα εδάφη τα οποία δεν αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης:
 - α) Νήσος Ελιγολάνδη·
 - β) έδαφος του Μπίζινγκεν·
 - γ) Θέουτα·
 - δ) Μελίλια·
 - ε) Λιβίνιο.
4. Η Ισπανία μπορεί, με δήλωσή της, να γνωστοποιήσει ότι η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ, 2003/96/ΕΚ και 2011/64/ΕΕ εφαρμόζονται στις Καναρίους Νήσους —με την επιφύλαξη της λήψης μέτρων προσαρμογής λόγω της άκρως περιφερειακής τους θέσης— για όλα ή ορισμένα από τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1, από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση της δήλωσης αυτής.

5. Η Γαλλία μπορεί, με δήλωσή της, να γνωστοποιήσει ότι η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ, 2003/96/ΕΚ και 2011/64/ΕΕ εφαρμόζονται στα εδάφη που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), με την επιφύλαξη της λήψης μέτρων προσαρμογής λόγω της εξόχως απόκεντρης θέσης τους, για όλα ή ορισμένα από τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1, από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που έπεται της κατάθεσης της δήλωσης αυτής.

6. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν τη διατήρηση, στην Ελλάδα, του ειδικού καθεστώτος του Αγίου Όρους, όπως είναι κατοχυρωμένο από το άρθρο 105 του Ελληνικού Συντάγματος.

Άρθρο 5

Ειδικό εδαφικό καθεστώς

1. Λαμβανομένων υπόψη των συμβάσεων και συνθηκών που έχουν συναφθεί με τη Γαλλία, την Ιταλία, την Κύπρο και το Ηνωμένο Βασίλειο αντίστοιχα, το Πριγκιπάτο του Μονακό, ο Άγιος Μαρίνος, οι περιοχές των κυρίαρχων βάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου στο Ακρωτήριο και τη Δεκέλεια και η Νήσος του Μαν, δεν θεωρούνται τρίτες χώρες για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι η διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από ή προς:

- α) το Πριγκιπάτο του Μονακό, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς τη Γαλλία·
- β) τον Άγιο Μαρίνο, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς την Ιταλία·
- γ) τις περιοχές κυρίαρχων βάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου στο Ακρωτήριο και τη Δεκέλεια, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς την Κύπρο·
- δ) τη Νήσο του Μαν, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από ή προς το Jungholz και το Mittelberg (Kleines Walsertal) αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς τη Γερμανία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Γενικές διαδικαστικές διατάξεις

Τμήμα 1

γενεσιουργο γεγονός του φορου, απαιτητο, παρατυπιοσ κατά τη διάρκεια διακινήσ υπο καθεστώσ αναστολήσ

Άρθρο 6

Γενεσιουργό γεγονός του φόρου, χρόνος και τόπος όπου καθίσταται απαιτητός ο φόρος, καταστροφή και ανεπανόρθωτες απώλειες

1. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης κατά:
 - α) την παραγωγή τους, συμπεριλαμβανομένης, ανάλογα με την περίπτωση, της εξόρυξής τους, στο έδαφος της Ένωσης·
 - β) την εισαγωγή τους ή την παράτυπη είσοδό τους στο έδαφος της Ένωσης.
2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο και στο κράτος μέλος θέσης σε ανάλωση των προϊόντων.
3. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «θέση σε ανάλωση» νοείται:
 - α) η έξοδος υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από ένα καθεστώς αναστολής, συμπεριλαμβανομένης της παράτυπης εξόδου·

- β) η κατοχή ή αποθήκευση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων παρατυπίας, εκτός καθεστώτος αναστολής, για τα οποία δεν έχει επιβληθεί ειδικός φόρος κατανάλωσης δυνάμει των εφαρμοστέων διατάξεων του ενωσιακού δικαίου και της εθνικής νομοθεσίας·
- γ) η παραγωγή, συμπεριλαμβανομένης της μεταποίησης, υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων και η παράτυπη παραγωγή ή μεταποίηση, εκτός καθεστώτος αναστολής·
- δ) η εισαγωγή προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, εκτός εάν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα υπαχθούν, αμέσως μετά την εισαγωγή, σε καθεστώς αναστολής, ή η παράτυπη είσοδος προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, εκτός εάν η τελωνειακή οφειλή έχει αποσβεσθεί σύμφωνα με το άρθρο 124 παράγραφος 1 στοιχεία ε), στ), ζ), ια) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013. Εάν η τελωνειακή οφειλή έχει αποσβεσθεί σύμφωνα με το άρθρο 124 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στην εθνική τους νομοθεσία κύρωση λαμβάνοντας υπόψη το ύψος του οφειλόμενου ειδικού φόρου κατανάλωσης που θα είχε γεννηθεί.
4. Ο χρόνος εξόδου από καθεστώς αναστολής, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο α), θεωρείται ότι είναι:
- α) ο χρόνος παραλαβής των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από τον εγγεγραμμένο παραλήπτη στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii)·
- β) ο χρόνος παραλαβής των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από τον παραλήπτη στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv)·
- γ) ο χρόνος παραλαβής των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων στον τόπο άμεσης παράδοσής τους στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 4.
5. Η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης υπό καθεστώς αναστολής από αιτία οφειλόμενη σε τυχαίο γεγονός ή ανωτέρα βία ή ακόμη με την άδεια των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους για καταστροφή των προϊόντων δεν θεωρείται θέση σε ανάλωση.
6. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, θεωρείται ότι τα προϊόντα έχουν υποστεί ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια όταν δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.
7. Μερική απώλεια η οποία οφείλεται στη φύση των προϊόντων και επέρχεται κατά τη διακίνηση υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των κρατών μελών δεν θεωρείται θέση σε ανάλωση, εφόσον το ποσό της απώλειας είναι χαμηλότερο από το κοινό κατώτατο όριο μερικής απώλειας για τα εν λόγω υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, εκτός εάν ένα κράτος μέλος έχει εύλογη αιτία να υποπτευθεί απάτη ή παρατυπία. Το τμήμα της μερικής απώλειας που υπερβαίνει το κοινό κατώτατο όριο μερικής απώλειας για τα εν λόγω υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα αντιμετωπίζεται ως θέση σε ανάλωση.
8. Το κράτος μέλος μπορεί να θεσπίζει τους δικούς του κανόνες για την αντιμετώπιση των μερικών απωλειών υπό καθεστώς αναστολής που δεν καλύπτονται από την παράγραφο 7.
9. Η ολική καταστροφή ή η ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων της παραγράφου 5 αποδεικνύεται κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου επήλθε η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, ή, όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου όπου επήλθε η απώλεια, του τόπου όπου διαπιστώθηκε.
- Όπου διαπιστώνεται η ολική καταστροφή ή η ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, η εγγύηση που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 17 αποδεσμεύεται, πλήρως ή εν μέρει, κατά περίπτωση, με την προσκόμιση ικανοποιητικής απόδειξης.
10. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 51 για τον καθορισμό των κοινών κατώτατων ορίων μερικής απώλειας που αναφέρονται στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 45 παράγραφος 2 λαμβάνοντας υπόψη μεταξύ άλλων, τη φύση των προϊόντων, τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, τη θερμοκρασία περιβάλλοντος κατά τη διακίνηση, την απόσταση της διακίνησης ή τον χρόνο που παρέρχεται κατά τη διακίνηση, προσδιορίζοντας τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, τα αντίστοιχα κοινά κατώτατα όρια μερικής απώλειας ως ποσοστό της συνολικής ποσότητας, καθώς και άλλες σχετικές πτυχές που αφορούν τη μεταφορά των προϊόντων.

Ελλείψει κοινών κατώτατων ορίων μερικής απώλειας, τα κράτη μέλη θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις εθνικές διατάξεις.

Άρθρο 7

Υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης

1. Υπόχρεος να καταβάλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που καθίσταται απαιτητός είναι:
 - a) σε σχέση με την έξοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από καθεστώς αναστολής όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο α):
 - i) ο εγκεκριμένος αποθηκευτής, ο εγγεγραμμένος παραλήπτης ή κάθε άλλο πρόσωπο που απελευθερώνει ή εξ ονόματος του οποίου απελευθερώνονται τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα από το καθεστώς αναστολής και, σε περίπτωση παράτυπης εξόδου από τη φορολογική αποθήκη, κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην έξοδο αυτή,
 - ii) σε περίπτωση παρατυπίας κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφοι 1, 2 και 4: ο εγκεκριμένος αποθηκευτής, ο εγγεγραμμένος αποστολέας ή κάθε άλλο πρόσωπο που εγγυήθηκε την πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 3, και κάθε πρόσωπο που συμμετείχε στην παράτυπη έξοδο και το οποίο γνώριζε ή όφειλε ευλόγως να γνωρίζει τον παράτυπο χαρακτήρα της εξόδου,
 - β) σχετικά με την κατοχή ή αποθήκευση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο β): το πρόσωπο που κατέχει ή αποθηκεύει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα ή κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην κατοχή ή αποθήκευση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, ή για οποιονδήποτε συνδυασμό αυτών των προσώπων, σύμφωνα με την αρχή της αλληλέγγυας και εις ολόκληρον ευθύνης·
 - γ) σχετικά με την παραγωγή, συμπεριλαμβανομένης της μεταποίησης, υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο γ): το πρόσωπο που παράγει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα και, σε περίπτωση παράτυπης παραγωγής, κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην παραγωγή τους·
 - δ) σχετικά με την εισαγωγή ή την παράτυπη είσοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο δ): ο διασφαριστής, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 σημείο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 («διασφαριστής») ή κάθε άλλο πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 77 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού και, σε περίπτωση παράτυπης εισαγωγής, κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην παράτυπη εισαγωγή.
2. Σε περίπτωση περισσότερων υπόχρεων για την καταβολή του ίδιου ειδικού φόρου κατανάλωσης, τα πρόσωπα αυτά είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπόχρεα για την πληρωμή της εν λόγω οφειλής.

Άρθρο 8

Όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός και συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης που πρέπει να χρησιμοποιείται

Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός καθώς και ο εφαρμοστέος συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν κατά την ημερομηνία κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος όπου το προϊόν τίθεται σε ανάλωση.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβάλλεται και εισπράττεται και, κατά περίπτωση, επιστρέφεται ή διαγράφεται σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίζει κάθε κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις ίδιες διαδικασίες τόσο στα εθνικά προϊόντα όσο και στα προϊόντα προέλευσης άλλων κρατών μελών.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, σε περίπτωση μεταβολής των συντελεστών ειδικού φόρου κατανάλωσης, μπορεί να επιβληθεί, κατά περίπτωση, αυξημένος ή μειωμένος φόρος στα αποθέματα προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης που έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση.

Άρθρο 9

Παρατυπίες κατά τις διακινήσεις προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης υπό καθεστώς αναστολής

1. Όταν διαπράττεται παρατυπία κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, η οποία προκαλεί τη θέση τους σε ανάλωση σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο α), η θέση σε ανάλωση πραγματοποιείται στο έδαφος του κράτους μέλους όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

2. Όταν διαπιστώνεται παρατυπία κατά τη διακίνηση υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, η οποία προκαλεί τη θέση τους σε ανάλωση σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο α), και δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία, η εν λόγω παρατυπία θεωρείται ότι διαπράχθηκε στο έδαφος του κράτους μέλους και κατά τον χρόνο που έγινε η διαπίστωση αυτή.

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου τα προϊόντα τέθηκαν ή θεωρείται ότι τέθηκαν σε ανάλωση, ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

4. Όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής δεν έχουν φθάσει στον προορισμό τους και, κατά τη διάρκεια της διακίνησης, δεν έχει διαπιστωθεί καμία παρατυπία που να προκαλεί τη θέση τους σε ανάλωση σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο α), θεωρείται ότι διαπράχθηκε παρατυπία στο κράτος μέλος αποστολής κατά τη στιγμή κατά την οποία άρχισε η διακίνηση, εκτός εάν, εντός τεσσάρων μηνών από την έναρξη της διακίνησης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1, προσκομισθούν, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία για τη λήξη της διακίνησης, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2, ή για τον τόπο όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

Εάν το πρόσωπο που παρέχει την προβλεπόμενη στο άρθρο 17 εγγύηση δεν γνώριζε ή δεν μπορούσε να γνωρίζει ότι τα προϊόντα δεν αφίχθησαν στον προορισμό τους, τού χορηγείται προθεσμία ενός μηνός από την ημέρα της ανακοίνωσης της πληροφορίας αυτής από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής προκειμένου το εν λόγω πρόσωπο να είναι σε θέση να αποδείξει ότι η διακίνηση έχει λήξει σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 ή να υποδείξει τον τόπο όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

5. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 2 και 4, εάν, πριν από τη λήξη τριετίας από την ημερομηνία κατά την οποία άρχισε η διακίνηση σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1, εξακριβωθεί το κράτος μέλος στο οποίο διαπράχθηκε πράγματι η παρατυπία, εφαρμόζεται η παράγραφος 1.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε η παρατυπία ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο επιβλήθηκε ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, οι οποίες τον επιστρέφουν ή τον διαγράφουν μόλις αποδειχθεί η επιβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο άλλο κράτος μέλος.

6. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «παρατυπία» νοείται η κατάσταση που δημιουργείται κατά τη διακίνηση υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής, πλην των περιπτώσεων του άρθρου 6 παράγραφοι 5, και 6, λόγω της οποίας η διακίνηση ή μέρος της διακίνησης των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων δεν έληξε σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2.

Τμήμα 2

Επιστροφή και διαγραφή

Άρθρο 10

Επιστροφή και διαγραφή

Εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 37 παράγραφος 4, του άρθρου 44 παράγραφος 5 και του άρθρου 46 παράγραφος 3, καθώς και τις περιπτώσεις που προβλέπουν οι οδηγίες 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ, 2003/96/ΕΚ και 2011/64/ΕΕ, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση μπορεί, κατόπιν αιτήματος ενός ενδιαφερομένου, να επιστρέφεται ή να διαγράφεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου τα προϊόντα αυτά έχουν τεθεί σε ανάλωση στις περιπτώσεις και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζει το κράτος μέλος για την πρόληψη οιασδήποτε τυχόν φοροδιαφυγής ή κατάχρησης.

Αυτή η επιστροφή ή διαγραφή δεν επιτρέπεται να οδηγεί σε απαλλαγές άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 11 ή στις οδηγίες 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ, 2003/96/ΕΚ ή 2011/64/ΕΕ.

Τμήμα 3

Απαλλαγές

Άρθρο 11

Απαλλαγές από την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης

1. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα απαλλάσσονται από την καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης εφόσον προορίζονται να χρησιμοποιηθούν:
 - α) στα πλαίσια διπλωματικών ή προξενικών σχέσεων·
 - β) από διεθνείς οργανισμούς που αναγνωρίζονται από τις αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και από τα μέλη των οργανισμών αυτών, εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυση τους ή από τις συμφωνίες για την έδρα τους·
 - γ) από τις ένοπλες δυνάμεις κράτους μέλους πλην του κράτους μέλους εντός του οποίου είναι απαιτητός ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, για χρήση από τις εν λόγω ένοπλες δυνάμεις, ή από το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει, ή για εφοδιασμό των λεσχών ή των κυλικίων τους, εφόσον οι δυνάμεις αυτές συμμετέχουν σε αμυντική προσπάθεια για την υλοποίηση ενωσιακής δραστηριότητας στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας·
 - δ) από τις ένοπλες δυνάμεις κάθε κράτους που συμμετέχει στη συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού πλην του κράτους μέλους εντός του οποίου είναι απαιτητός ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, εφόσον προορίζονται για χρήση από τις δυνάμεις αυτές ή από το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει, ή για τον εφοδιασμό των λεσχών ή των κυλικίων τους·
 - ε) από τις ένοπλες δυνάμεις του Ηνωμένου Βασιλείου που σταθμούνται στην Κύπρο σύμφωνα με τη συνθήκη εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας, της 16ης Αυγούστου 1960, για χρήση από τις εν λόγω ένοπλες δυνάμεις ή από το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει ή για τον εφοδιασμό των λεσχών ή των κυλικίων τους·
 - στ) για κατανάλωση στα πλαίσια συμφωνίας που συνάπτεται με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς, εφόσον η συμφωνία αυτή γίνεται δεκτή ή επιτρέπεται να υπαχθεί σε καθεστώς απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας.
2. Οι απαλλαγές υπόκεινται στις προϋποθέσεις και στα όρια που καθορίζονται από το κράτος μέλος υποδοχής. Τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν την απαλλαγή με επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Άρθρο 12

Πιστοποιητικό απαλλαγής

1. Προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης που διακινούνται από το έδαφος ενός κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους υπό καθεστώς αναστολής και υπόκεινται στην απαλλαγή που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 συνοδεύονται από πιστοποιητικό απαλλαγής. Στο πιστοποιητικό απαλλαγής διευκρινίζονται η φύση και η ποσότητα των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που πρόκειται να παραδοθούν, η αξία των προϊόντων και η ταυτότητα του απαλλασσόμενου παραλήπτη, καθώς και το κράτος μέλος υποδοχής που πιστοποιεί την απαλλαγή.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν το πιστοποιητικό απαλλαγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 για να καλύπτουν άλλους τομείς έμμεσης φορολογίας και να διασφαλίζουν ότι το πιστοποιητικό απαλλαγής είναι συμβατό με τις προϋποθέσεις και τα όρια για τη χορήγηση απαλλαγής σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία.
3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες καθορίζεται το έντυπο που πρέπει να χρησιμοποιείται για το πιστοποιητικό απαλλαγής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2.
4. Η διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 20 έως 27 δεν εφαρμόζεται στη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής προς τις ένοπλες δυνάμεις που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο δ), εάν η διακίνηση καλύπτεται από καθεστώς που βασίζεται απευθείας στη συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 20 έως 27 θα εφαρμόζονται για τις διακινήσεις που πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου εντός του εδάφους τους ή, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μεταξύ των εδαφών τους.

Άρθρο 13

Απαλλαγές από την καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης για επιβάτες που ταξιδεύουν σε τρίτες χώρες ή τρίτα εδάφη

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία διατίθενται από τα καταστήματα αφορολογητών ειδών και τα οποία μεταφέρονται στις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών που μεταβαίνουν σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα αεροπορικώς ή διά θαλάσσης.
2. Τα προϊόντα τα οποία διατίθενται μέσα σε αεροσκάφος ή πλοίο κατά τη διάρκεια της πτήσης ή του πλου προς τρίτο έδαφος ή τρίτη χώρα αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο με τα προϊόντα τα οποία διατίθενται από τα καταστήματα αφορολογητών ειδών.
3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι οι απαλλαγές που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 εφαρμόζονται κατά τρόπο ώστε να αποτρέπεται οποιαδήποτε φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση.
4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
 - α) κατάσταση που βρίσκεται μέσα σε αερολιμένα ή λιμένα και πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους, κατ' εφαρμογήν ιδίως της παραγράφου 3·
 - β) «ταξιδιώτης που μεταβαίνει σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα»: επιβάτης κάτοχος αεροπορικού εισιτηρίου ή εισιτηρίου θαλάσσιας διαδρομής, στο οποίο ως τελικός προορισμός αναφέρεται αερολιμένας ή λιμένας τρίτου εδάφους ή τρίτης χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Παραγωγή, μεταποίηση και κατοχή και αποθήκευση

Άρθρο 14

Γενική διάταξη

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τους δικούς του κανόνες σχετικά με την παραγωγή, τη μεταποίηση, την κατοχή και την αποθήκευση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, με την επιφύλαξη της παρούσας οδηγίας.
2. Η παραγωγή, η μεταποίηση, η κατοχή και η αποθήκευση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, όταν δεν έχει καταβληθεί ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, λαμβάνουν χώρα σε φορολογική αποθήκη.

Άρθρο 15

Προϋποθέσεις άδειας εγκεκριμένου αποθηκευτή

1. Η σύσταση και λειτουργία μιας φορολογικής αποθήκης από εγκεκριμένο αποθηκευτή προϋποθέτει την άδεια των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους όπου ευρίσκεται η φορολογική αποθήκη.

Η άδεια υπόκειται σε προϋποθέσεις που δικαιούνται να ορίζουν οι αρχές προκειμένου να προλαμβάνεται οποιαδήποτε φοροδιαφυγή ή κατάχρηση.

2. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής υποχρεούται:
 - α) να παρέχει, εφόσον απαιτείται, εγγύηση η οποία να καλύπτει τον κίνδυνο που ενέχει η παραγωγή, η μεταποίηση, η κατοχή και η αποθήκευση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων·
 - β) να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που ορίζει το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου·
 - γ) ευρίσκεται η φορολογική αποθήκη·
 - δ) να τηρεί, για κάθε φορολογική αποθήκη, λογιστικά βιβλία των αποθεμάτων και των διακινήσεων των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, να εισάγει στη φορολογική αποθήκη του και να προβαίνει στη λογιστική εγγραφή, με τη λήξη της διακίνησης, όλων των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής, εκτός εάν εφαρμόζεται το άρθρο 16 παράγραφος 4·
 - ε) να αποδέχεται κάθε έλεγχο ή απογραφή των αποθεμάτων.

Οι όροι για την εγγύηση που αναφέρεται στο στοιχείο α) πρώτο εδάφιο καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο εκδίδεται η άδεια της φορολογικής αποθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής ειδικών φόρων κατανάλωσης

Τμήμα 1

Γενικές διαταξεις

Άρθρο 16

Γενικές διατάξεις για τον τόπο αποστολής και προορισμού της διακίνησης

1. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα μπορούν να διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των ακόλουθων τόπων εντός του εδάφους της Ένωσης, ακόμη και μέσω τρίτης χώρας ή τρίτου εδάφους:

α) από μια φορολογική αποθήκη προς:

i) άλλη φορολογική αποθήκη,

ii) εγγεγραμμένο παραλήπτη,

iii) τόπο όπου τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξέρχονται από το έδαφος της Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1,

iv) τον παραλήπτη που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1, όταν τα προϊόντα αποστέλλονται από το έδαφος άλλου κράτους μέλους,

v) το τελωνείο εξόδου, εφόσον προβλέπεται σύμφωνα με το άρθρο 329 της παράγραφος 5 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447, που είναι ταυτόχρονα το τελωνείο αναχώρησης για το καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης, εφόσον αυτό προβλέπεται σύμφωνα με το άρθρο 189 παράγραφος 4 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2015/2446.

β) από τον τόπο εισαγωγής προς οποιονδήποτε από τους προορισμούς που αναφέρονται στο στοιχείο α), όταν τα προϊόντα αποστέλλονται από εγγεγραμμένο αποστολέα.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «τόπος εισαγωγής» νοείται ο τόπος όπου τα προϊόντα τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, σύμφωνα με το άρθρο 201 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εισαγωγή πραγματοποιείται εντός φορολογικής αποθήκης, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα είναι δυνατό να διακινούνται από τον τόπο εισαγωγής υπό καθεστώς αναστολής μόνον αν ο διασαφιστής ή κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται άμεσα ή έμμεσα στη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013, παρέχει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής τα εξής:

α) τον μοναδικό αριθμό ειδικού φόρου κατανάλωσης δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 389/2012 του Συμβουλίου⁽¹⁵⁾, με τον οποίο εξακριβώνεται η ταυτότητα του εγγεγραμμένου αποστολέα για τη διακίνηση·

β) τον μοναδικό αριθμό ειδικού φόρου κατανάλωσης δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 389/2012 του Συμβουλίου, με τον οποίο εξακριβώνεται η ταυτότητα του παραλήπτη προς τον οποίο αποστέλλονται τα προϊόντα·

γ) κατά περίπτωση, τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τα εισαγόμενα προϊόντα προορίζονται να αποσταλούν από το έδαφος του κράτους μέλους εισαγωγής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ) κοινοποιούνται στις αρμόδιες αρχές μόνον κατόπιν σχετικού αιτήματος.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο α) σημεία i) και ii) και στοιχείο β) του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί, υπό τους όρους που καθορίζει, να επιτρέπει τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής προς τόπο άμεσης παράδοσης που βρίσκεται στο έδαφός του, όταν ο τόπος αυτός έχει οριστεί από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή στο κράτος μέλος προορισμού ή από τον εγγεγραμμένο παραλήπτη, ο οποίος δεν είναι εγγεγραμμένος παραλήπτης με άδεια που υπόκειται σε περιορισμούς σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3.

⁽¹⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 389/2012 του Συμβουλίου, της 2ας Μαΐου 2012, για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2073/2004 (ΕΕ L 121 της 8.5.2012, σ. 1).

Ο εν λόγω εγκεκριμένος αποθηκευτής ή ο εν λόγω εγγεγραμμένος παραλήπτης παραμένει υπεύθυνος για την υποβολή της αναφοράς παραλαβής που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1.

5. Οι παράγραφοι 1, 2 και 4 εφαρμόζονται επίσης για τη διακίνηση υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων με μηδενικό συντελεστή τα οποία δεν έχουν τεθεί σε ανάλωση.

Άρθρο 17

Εγγύηση

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής απαιτούν, υπό τους όρους που οι ίδιες καθορίζουν, να καλύπτονται οι κίνδυνοι της διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης από εγγύηση η οποία παρέχεται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή αποστολής ή τον εγγεγραμμένο αποστολέα.

2. Δεν απαιτείται η σύσταση εγγύησης για διακινήσεις ενεργειακών προϊόντων μέσω σταθερών αγωγών, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, υπό τους όρους που αυτές καθορίζουν, μπορούν να επιτρέπουν να παρέχεται η εγγύηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 από τον μεταφορέα, τον κύριο των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, τον παραλήπτη, ή από κοινού από δύο ή περισσότερα από τα εν λόγω πρόσωπα και τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4. Η εγγύηση ισχύει σε ολόκληρη την Ένωση.

5. Το κράτος μέλος αποστολής μπορεί να εξαιρεί από την υποχρέωση παροχής εγγύησης τις εξής διακινήσεις των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής:

- α) διακινήσεις πραγματοποιούμενες εξ ολοκλήρου στο έδαφός του,
- β) εφόσον συμφωνούν τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, διακινήσεις ενεργειακών προϊόντων εντός της Ένωσης διά θαλάσσης.

6. Τα κράτη μέλη καθορίζουν λεπτομερείς κανόνες οι οποίοι διέπουν την παροχή και την ισχύ της εγγύησης.

Άρθρο 18

Εγγεγραμμένος παραλήπτης

1. Ο εγγεγραμμένος παραλήπτης δεν επιτρέπεται να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να αποθηκεύει ή να αποστέλλει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής.

2. Ο εγγεγραμμένος παραλήπτης συμμορφώνεται με τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- α) πριν από την αποστολή των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης υπό τους όρους που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού·
- β) μόλις λήξει η διακίνηση των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που παραλαμβάνονται υπό καθεστώς αναστολής, προβαίνει στη λογιστική τους εγγραφή·
- γ) αποδέχεται κάθε έλεγχο που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού να βεβαιωθούν ότι τα προϊόντα πράγματι παρελήφθησαν.

3. Για τον εγγεγραμμένο παραλήπτη που παραλαμβάνει μόνον περιστασιακά υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, η άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 9 περιορίζεται σε συγκεκριμένη ποσότητα υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, σε έναν μόνον αποστολέα και σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την άδεια για μία μόνο διακίνηση.

Άρθρο 19

Έναρξη και λήξη διακινήσεων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής

1. Η διακίνηση υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής αρχίζει:

- α) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α), όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξέλθουν από τη φορολογική αποθήκη αποστολής·

- β) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β), όταν τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 201 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013.
2. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής λήγει:
- α) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv) και στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β), μόλις ο παραλήπτης παραλάβει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα·
- β) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii), όταν τα προϊόντα εξέλθουν από το έδαφος της Ένωσης·
- γ) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο v), όταν τα προϊόντα υπαχθούν στο καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης.

Τμήμα 2

Ακολουθητέα Διαδικασία Για Διακινήσεις Υποκείμενων Σε Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης Προϊόντων Υπο Καθεστώς Αναστολής Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης

Άρθρο 20

Ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο

1. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα υπό καθεστώς αναστολής μόνον εάν πραγματοποιείται υπό την κάλυψη ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα που αναφέρεται στο άρθρο 1 της απόφασης (ΕΕ) 2020/263 («το μηχανοργανωμένο σύστημα»).
3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής επαληθεύουν ηλεκτρονικά τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου.

Εάν τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται πάραυτα ο αποστολέας.

Εάν τα εν λόγω στοιχεία είναι έγκυρα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής δίδουν στο έγγραφο μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς και τον κοινοποιούν στον αποστολέα.

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv), στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 16 παράγραφος 4, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν πάραυτα το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, οι οποίες το προωθούν στον παραλήπτη εάν ο παραλήπτης είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή εγγεγραμμένος παραλήπτης.

Όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα προορίζονται για εγκεκριμένο αποθηκευτή στο κράτος μέλος αποστολής, οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους διαβιβάζουν απευθείας το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο στον εγκεκριμένο αποθηκευτή.

5. Ο αποστολέας παρέχει στο πρόσωπο που συνοδεύει τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ή, σε περίπτωση που κανένα πρόσωπο δεν συνοδεύει τα προϊόντα, στον μεταφορέα, τον μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς. Το πρόσωπο που συνοδεύει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα ή ο μεταφορέας παρέχει τον εν λόγω κωδικό στις αρμόδιες αρχές κάθε φορά που θα το ζητήσουν καθ' όλη τη διάρκεια της διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης. Ωστόσο, ανάλογα με την περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ζητήσουν εκτυπωμένο αντίγραφο του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου ή κάθε άλλου εμπορικού εγγράφου.

6. Ο αποστολέας μπορεί να ακυρώνει το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο, χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα, εφόσον δεν έχει αρχίσει η διακίνηση σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1.

7. Κατά τη διάρκεια διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής, ο αποστολέας μπορεί, μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, να αλλάξει τον προορισμό ή τον παραλήπτη των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σε έναν από τους προορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii), iii) ή ν) ή, ενδεχομένως, στο άρθρο 16 παράγραφος 4. Προς τον σκοπό αυτό, ο αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού εγγράφου αλλαγής προορισμού στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

Άρθρο 21

Διεκπεραίωση του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου για εξαγόμενα προϊόντα

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία iii) και ν), οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου υποβάλλεται η διασάφηση εξαγωγής δυνάμει του άρθρου 221 παράγραφος 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 («κράτος μέλος εξαγωγής»), εάν το εν λόγω κράτος μέλος είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος αποστολής.
2. Ο διασαφιστής παρέχει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής τον μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς, με τον οποίο δηλώνονται τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που αναφέρονται στη διασάφηση εξαγωγής.
3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής επαληθεύουν, πριν από την παράδοση των προϊόντων προς εξαγωγή, κατά πόσον τα δεδομένα του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου αντιστοιχούν σε εκείνα που περιέχονται στη διασάφηση εξαγωγής.
4. Σε περίπτωση που υπάρχουν τυχόν αναντιστοιχίες μεταξύ του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου και της διασάφησης εξαγωγής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής τις γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.
5. Σε περίπτωση που τα προϊόντα δεν πρόκειται πλέον να εξέλθουν από το τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής γνωστοποιούν, μόλις το αντιληφθούν, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, ότι τα προϊόντα δεν πρόκειται πλέον να εξέλθουν του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν πάραυτα τη γνωστοποίηση στον αποστολέα. Με την παραλαβή της γνωστοποίησης, ο αποστολέας ακυρώνει το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο όπως προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 6 ή αλλάζει τον προορισμό των προϊόντων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 7, κατά περίπτωση.

Άρθρο 22

Ειδικό καθεστώς για διακινήσεις ενεργειακών προϊόντων

1. Στην περίπτωση διακίνησης, διά θαλάσσης ή μέσω εσωτερικών πλωτών οδών, ενεργειακών προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής τα οποία προορίζονται για παραλήπτη ο οποίος δεν είναι οριστικά γνωστός κατά τη χρονική στιγμή υποβολής από τον αποστολέα του σχεδίου ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής μπορούν να επιτρέπουν στον αποστολέα να παραλείπει από το έγγραφο αυτό τα στοιχεία που αφορούν τον παραλήπτη.
2. Μόλις γίνουν γνωστά τα στοιχεία που αφορούν τον παραλήπτη, το αργότερο δε όταν λήξει η διακίνηση, ο αποστολέας, κάνοντας χρήση της διαδικασίας του άρθρου 20 παράγραφος 7, τα διαβιβάζει αμέσως στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.
3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στις διακινήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία iii) και ν).

Άρθρο 23

Διαίρεση αποστολών

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής μπορούν να επιτρέπουν στον αποστολέα, υπό τους όρους που καθορίζει το εν λόγω κράτος μέλος, να διαιρεί σε δύο ή περισσότερα μέρη τη διακίνηση ενεργειακών προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) δεν μεταβάλλεται η συνολική ποσότητα των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων·
 - β) η διαίρεση αυτή πραγματοποιείται στο έδαφος κράτους μέλους το οποίο επιτρέπει αυτή τη διαδικασία·
 - γ) οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους ενημερώνονται για τον τόπο στον οποίο γίνεται η διαίρεση.
2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή εάν και υπό ποιες προϋποθέσεις επιτρέπουν τη διαίρεση της διακίνησης στο έδαφός τους. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 24

Διατυπώσεις στον προορισμό

1. Κατά την παραλαβή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σε οποιονδήποτε από τους προορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) ή iv) ή στο άρθρο 16 παράγραφος 4, ο παραλήπτης, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός πέντε εργάσιμων ημερών από τη λήξη της διακίνησης, εκτός των περιπτώσεων που κρίνονται δεόντως δικαιολογημένες από τις αρμόδιες αρχές, υποβάλλει αναφορά για την παραλαβή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού καθορίζουν τις διαδικασίες για την υποβολή της αναφοράς παραλαβής των προϊόντων από τους παραλήπτες που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού επαληθεύουν ηλεκτρονικά τα στοιχεία που αναφέρονται στην αναφορά παραλαβής.

Εάν τα στοιχεία αυτά δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται πάραυτα ο παραλήπτης.

Εάν τα στοιχεία αυτά είναι έγκυρα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού παρέχουν στον παραλήπτη επιβεβαίωση για την καταχώριση της αναφοράς παραλαβής και διαβιβάζουν την επιβεβαίωση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

4. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν την αναφορά παραλαβής στον αποστολέα. Όταν ο τόπος αποστολής και ο τόπος προορισμού ευρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους διαβιβάζουν την αναφορά παραλαβής απευθείας στον αποστολέα.

Άρθρο 25

Διατυπώσεις κατά τη λήξη της διακίνησης εξαγόμενων προϊόντων

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii), και, ενδεχομένως, στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β) της παρούσας οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής συντάσσουν αναφορά εξαγωγής, μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, με βάση τις πληροφορίες σχετικά με την έξοδο των προϊόντων, τις οποίες έχουν λάβει από το τελωνείο εξόδου που αναφέρεται στο άρθρο 329 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 ή από το τελωνείο όπου διεκπεραιώνονται οι διατυπώσεις για την έξοδο προϊόντων από το τελωνειακό έδαφος, που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, η οποία βεβαιώνει ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξήλθαν από το έδαφος της Ένωσης.

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο v), οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής συντάσσουν αναφορά εξαγωγής, με βάση τις πληροφορίες που έχουν λάβει από το τελωνείο εξόδου σύμφωνα με το άρθρο 329 παράγραφος 5 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής επαληθεύουν ηλεκτρονικά τα στοιχεία με βάση τα οποία πρόκειται να συνταχθεί η αναφορά εξαγωγής σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2. Μόλις επαληθευτούν τα εν λόγω στοιχεία και εφόσον το κράτος μέλος αποστολής είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος εξαγωγής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής διαβιβάζουν την αναφορά εξαγωγής στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν την αναφορά εξαγωγής στον αποστολέα.

Άρθρο 26

Μη διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 20 παράγραφος 1, σε περίπτωση που το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής, ο αποστολέας μπορεί να αρχίζει τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, υπό την προϋπόθεση:

α) ότι τα προϊόντα συνοδεύονται από εφεδρικό έγγραφο το οποίο περιέχει τα ίδια στοιχεία με το σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2·

β) ότι ο αποστολέας ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την έναρξη της διακίνησης.

Το κράτος μέλος αποστολής μπορεί επίσης να απαιτήσει από τον αποστολέα ένα αντίγραφο του εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α), την επαλήθευση από το κράτος μέλος αποστολής των στοιχείων που περιέχονται στο εν λόγω αντίγραφο και, εφόσον για τη μη διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος ευθύνεται ο αποστολέας, κατάλληλη ενημέρωση σχετικά με τους λόγους αυτής της μη διαθεσιμότητας πριν από την έναρξη της διακίνησης.

2. Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος, ο αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 20 παράγραφος 2.

Μόλις επαληθευτούν τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 20 παράγραφος 3, αν τα εν λόγω στοιχεία είναι έγκυρα, το έγγραφο αυτό αντικαθιστά το εφεδρικό έγγραφο που αναφέρεται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Το άρθρο 20 παράγραφος 4, το άρθρο 21 παράγραφος 1 και τα άρθρα 24 και 25 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

3. Ο αποστολέας οφείλει να φυλάσσει αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο στα λογιστικά του βιβλία.

4. Εάν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής, ο αποστολέας μπορεί να τροποποιήσει τον προορισμό των προϊόντων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 7, ή να διαιρέσει τη διακίνηση ενεργειακών προϊόντων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 23 και κοινοποιεί τις εν λόγω πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας άλλα μέσα επικοινωνίας. Για τον σκοπό αυτόν, ο αποστολέας ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την έναρξη της αλλαγής προορισμού ή της διαίρεσης της διακίνησης. Οι παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

5. Εάν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία iii) και ν), ο αποστολέας παρέχει αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου, που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο, στον διασαφιστή.

Ο διασαφιστής παρέχει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής αντίγραφο του εν λόγω εφεδρικού εγγράφου, το περιεχόμενο του οποίου αντιστοιχεί στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που δηλώνονται στη διασάφηση εξαγωγής, ή τον μοναδικό αναγνωριστικό κωδικό του εφεδρικού εγγράφου.

Άρθρο 27

Εφεδρικά έγγραφα στον προορισμό ή σε περιπτώσεις εξαγωγής

1. Όταν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv), στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 16 παράγραφος 4, η αναφορά παραλαβής που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 δεν μπορεί να υποβληθεί κατά την περάτωση μιας διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι μη διαθέσιμο στο κράτος μέλος προορισμού, είτε διότι, σύμφωνα με την περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, ο παραλήπτης υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, εξαιρουμένων δεόντως αιτιολογημένων περιπτώσεων, εφεδρικό έγγραφο το οποίο περιλαμβάνει τα ίδια στοιχεία με εκείνα της αναφοράς παραλαβής και επιβεβαιώνει την περάτωση της διακίνησης.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού αποστέλλουν αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, οι οποίες το διαβιβάζουν στον αποστολέα ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεσή του αποστολέα, εκτός εάν η αναφορά παραλαβής μπορεί να τους υποβληθεί εγκαίρως από τον παραλήπτη, όπως προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1, μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος ή εκτός εάν πρόκειται για δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις. Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος μέλος προορισμού ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, ο παραλήπτης υποβάλλει αναφορά παραλαβής, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1. Το άρθρο 24 παράγραφοι 3 και 4 εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

2. Όταν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii) ή ν), η αναφορά εξαγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφοι 1 και 2 ή η γνωστοποίηση ότι τα προϊόντα δεν θα εξέλθουν πλέον από το έδαφος της Ένωσης, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 21 παράγραφος 5, δεν είναι δυνατό να καταρτιστεί στη λήξη μιας διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος εξαγωγής, είτε διότι, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής αποστέλλουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής έγγραφο που περιλαμβάνει τα ίδια στοιχεία με εκείνα της αναφοράς εξαγωγής ή της γνωστοποίησης και πιστοποιεί τη λήξη της διακίνησης ή ότι τα προϊόντα δεν θα εξέλθουν από το έδαφος της Ένωσης, εκτός εάν η αναφορά εξαγωγής ή η γνωστοποίηση μπορεί να καταρτιστεί συντόμως μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος ή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν στον αποστολέα αντίγραφο του εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεση του αποστολέα.

Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος μέλος εξαγωγής ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής αποστέλλουν αναφορά εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφοι 1 και 2 ή τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 21 παράγραφος 5. Το άρθρο 25 παράγραφος 3 εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

Άρθρο 28

Εναλλακτική απόδειξη παραλαβής και αποδεικτικά στοιχεία για την έξοδο

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27, η αναφορά παραλαβής που προβλέπει το άρθρο 24 παράγραφος 1, ή η αναφορά εξαγωγής που προβλέπει το άρθρο 25 παράγραφοι 1 και 2, πιστοποιούν ότι μια διακίνηση προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης έχει λήξει, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εάν δεν υπάρχει αναφορά παραλαβής ή αναφορά εξαγωγής για λόγους άλλους από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 27, μπορεί να προσκομιστεί εναλλακτική απόδειξη για τη λήξη της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4.
3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv), στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 16 παράγραφος 4, είναι δυνατό να προσκομιστεί εναλλακτική απόδειξη της λήξης της διακίνησης με θεώρηση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους προορισμού, με βάση κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα έχουν φθάσει στον προορισμό τους.

Κατάλληλο αποδεικτικό στοιχείο αποτελεί ένα εφεδρικό έγγραφο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α).

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία iii) ή v), προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, στις περιστάσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 2, έχουν εξέλθει από το έδαφος της Ένωσης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής:

α) κάνουν δεκτή, ως αποδεικτικό στοιχείο για το ότι τα προϊόντα έχουν εξέλθει από το έδαφος της Ένωσης, θεώρηση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το τελωνείο εξόδου, η οποία πιστοποιεί ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα έχουν εξέλθει από το έδαφος της Ένωσης, ή ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα έχουν υπαχθεί στο καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο v).

β) δύνανται να λάβουν υπόψη κάθε συνδυασμό των ακόλουθων αποδεικτικών στοιχείων:

i) δελτίο παράδοσης·

ii) έγγραφο υπογεγραμμένο ή επικυρωμένο από τον οικονομικό φορέα που έχει πραγματοποιήσει τη μεταφορά των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης, το οποίο πιστοποιεί την έξοδο των προϊόντων·

iii) έγγραφο στο οποίο η τελωνειακή αρχή κράτους μέλους ή τρίτης χώρας πιστοποιεί την παράδοση σύμφωνα με τους κανόνες και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται για αυτήν την πιστοποίηση στο εν λόγω κράτος ή χώρα·

iv) καταχωρίσεις που τηρούνται από τους οικονομικούς φορείς σχετικά με προϊόντα τα οποία προμήθευσαν σε πλοία, αεροσκάφη ή υπεράκτιες εγκαταστάσεις·

v) άλλα αποδεικτικά στοιχεία παραδεκτά από τις αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

5. Στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής έχουν αποδεχθεί τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία, οι εν λόγω αρχές προβαίνουν στη λήξη της διακίνησης στο μηχανοργανωμένο σύστημα.

Άρθρο 29

Εξουσιοδότηση και ανάθεση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων όσον αφορά τα έγγραφα προς ανταλλαγή στο πλαίσιο του καθεστώτος αναστολής

1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 51, για τον καθορισμό της διάρθρωσης και του περιεχομένου των ηλεκτρονικών διοικητικών εγγράφων που ανταλλάσσονται μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος για τους σκοπούς των άρθρων 20 και 25, καθώς και των εφεδρικών εγγράφων που αναφέρονται στα άρθρα 26 και 27 στο πλαίσιο της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σε καθεστώς αναστολής.

2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες καθορίζονται οι κανόνες και οι διαδικασίες για τις ανταλλαγές ηλεκτρονικών διοικητικών εγγράφων μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, στο πλαίσιο διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής, καθώς και οι κανόνες και οι διαδικασίες για τη χρήση των εφεδρικών εγγράφων που αναφέρονται στα άρθρα 26 και 27. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 52 παράγραφος 2.

3. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει τις περιπτώσεις υπό τις οποίες το μηχανοργανωμένο σύστημα μπορεί να θεωρείται μη διαθέσιμο, καθώς και τους κανόνες και τις διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζονται στις εν λόγω περιπτώσεις, για τους σκοπούς και σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 26 και 27.

Τμήμα 3

Απλουστευμένες διαδικασίες

Άρθρο 30

Απλουστευμένες διαδικασίες σε ένα μόνο κράτος μέλος

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν απλουστευμένες διαδικασίες για τις διακινήσεις των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής οι οποίες πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας παρέκκλισης από την απαίτηση ηλεκτρονικής επιτήρησης των διακινήσεων αυτών.

Άρθρο 31

Απλουστευμένες διαδικασίες σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη

Κατόπιν συμφωνίας και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, είναι δυνατόν να θεσπίζονται απλουστευμένες διαδικασίες για τις συχνές και τακτικές διακινήσεις των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των εδαφών δύο ή περισσότερων κρατών μελών.

Η διάταξη αυτή καλύπτει και τη διακίνηση μέσω σταθερών αγωγών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Διακίνηση και φορολόγηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων μετά τη θέση τους σε ανάλωση

Τμήμα 1

Αποκτηση από ιδιώτες

Άρθρο 32

Απόκτηση από ιδιώτη

1. Για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αποκτά ιδιώτης για δική του χρήση και τα οποία μεταφέρει αυτοπροσώπως από το έδαφος ενός κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης οφείλονται μόνο στο κράτος μέλος όπου τα προϊόντα αυτά αποκτώνται.
2. Για να προσδιορίσουν κατά πόσο τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 προορίζονται για ίδια χρήση ενός ιδιώτη, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:
 - α) την εμπορική ιδιότητα του κατόχου των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων και τους λόγους για τους οποίους τα κατέχει·
 - β) τον τόπο όπου βρίσκονται τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα ή, ανάλογα με την περίπτωση, τον χρησιμοποιούμενο τρόπο μεταφοράς·
 - γ) οποιοδήποτε έγγραφο σχετικό με τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα·
 - δ) τη φύση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων·
 - ε) την ποσότητα των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

3. Για την εφαρμογή της παραγράφου 2 στοιχείο ε), τα κράτη μέλη μπορούν, απλώς και μόνο ως αποδεικτικό στοιχείο, να ορίζουν ενδεικτικά ποσοτικά επίπεδα, τα οποία δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερα από:

α) για τα προϊόντα καπνού:

- τσιγάρα: 800 τεμάχια,
- πουράκια (πούρα βάρους όχι πάνω από 3 g/τεμάχιο): 400 τεμάχια,
- πούρα: 200 τεμάχια,
- καπνός για κάπνισμα: 1,0 kg·

β) για τα αλκοολούχα ποτά:

- οιοπνευματώδη ποτά: 10 l,
- ενδιάμεσα προϊόντα: 20 l,
- οίνοι: 90 l (εκ των οποίων το πολύ 60 l αφρώδεις),
- μπίρες: 110 l.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος κατανάλωσης κατά την απόκτηση πετρελαιοειδών τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος, εάν η μεταφορά αυτών των προϊόντων γίνεται με ανορθόδοξους τρόπους από ιδιώτη ή για λογαριασμό ιδιώτη.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, ως «ανορθόδοξες μεταφορές» νοούνται οι μεταφορές καυσίμων κινητήρων όταν τα καύσιμα δεν μεταφέρονται στη δεξαμενή των οχημάτων ή σε κατάλληλο εφεδρικό δοχείο, καθώς και η μεταφορά υγρών καυσίμων θέρμανσης όταν δεν γίνεται με βυτιοφόρα που χρησιμοποιούνται για λογαριασμό οικονομικών φορέων.

Τμήμα 2

Διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται για διακινήσεις υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κρατους μέλους και διακινούνται προς το έδαφος άλλου κρατους μέλους προκειμένου να παραδοθούν εκεί για εμπορικούς σκοπούς

Άρθρο 33

Γενικά

1. Σε περίπτωση κατά την οποία υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους, διακινούνται προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους προκειμένου να παραδοθούν σε αυτό για εμπορικούς σκοπούς ή να χρησιμοποιηθούν εκεί, υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού.

Εντός του πεδίου εφαρμογής του καθεστώτος του παρόντος τμήματος, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα διακινούνται μόνο από πιστοποιημένο αποστολέα προς πιστοποιημένο παραλήπτη.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα θεωρούνται ότι έχουν «παραδοθεί για εμπορικούς σκοπούς» εφόσον έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους, έχουν διακινηθεί από το εν λόγω κράτος μέλος προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους και παραδίδονται είτε σε μη ιδιώτη είτε σε ιδιώτη αν η διακίνηση δεν καλύπτεται από το άρθρο 32 ή το άρθρο 44. Ωστόσο, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα δεν θεωρούνται ότι έχουν παραδοθεί για εμπορικούς σκοπούς εφόσον μεταφέρονται από τον εν λόγω ιδιώτη για δική του χρήση, όταν διακινούνται από το έδαφος του άλλου κράτους μέλους.

3. Η διακίνηση των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων βάσει του παρόντος άρθρου αρχίζει όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξέλθουν από τις εγκαταστάσεις του πιστοποιημένου αποστολέα ή από οποιονδήποτε τόπο στο κράτος μέλος αποστολής που έχει γνωστοποιηθεί πριν από την έναρξη της διακίνησης στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

4. Η διακίνηση των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων βάσει του παρόντος άρθρου λήγει όταν ο πιστοποιημένος παραλήπτης παραλάβει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα στις εγκαταστάσεις του ή σε οποιονδήποτε τόπο στο κράτος μέλος προορισμού που έχει γνωστοποιηθεί πριν από την έναρξη της διακίνησης στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού.

5. Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός, καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος προορισμού.

Άρθρο 34

Γενεσιουργός αιτία του φόρου

1. Ο πιστοποιημένος παραλήπτης είναι υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, ο οποίος καθίσταται απαιτητός όταν τα προϊόντα έχουν παραδοθεί στο κράτος μέλος προορισμού, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες διαπράττεται παρατυπία κατά τη διακίνηση, σύμφωνα με το άρθρο 46.

2. Σε περίπτωση μη εγγραφής ή πιστοποίησης ενός ή όλων των προσώπων που εμπλέκονται στη διακίνηση, τα πρόσωπα αυτά καθίστανται επίσης υπόχρεα για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

3. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία βρίσκονται επί πλοίου ή αεροσκάφους που πραγματοποιεί θαλάσσια ταξίδια ή πτήσεις μεταξύ των εδαφών δύο κρατών μελών και τα οποία δεν διατίθενται προς πώληση όταν το πλοίο ή το αεροσκάφος βρίσκεται στο έδαφος ενός κράτους μέλους δεν υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 35

Προϋποθέσεις για διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων δυνάμει του παρόντος τμήματος

1. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων θεωρείται ότι συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του παρόντος τμήματος μόνον εάν πραγματοποιείται υπό την κάλυψη ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 36.

2. Ο πιστοποιημένος παραλήπτης δυνάμει του άρθρου 34 παράγραφος 1 συμμορφώνεται με όλες τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) πριν από την αποστολή των προϊόντων, παρέχει εγγύηση που να καλύπτει τους ενεχόμενους κινδύνους μη καταβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης που μπορεί να επέλθουν κατά τη διακίνηση μέσω των εδαφών των κρατών μελών διαμεταγωγής και στο κράτος μέλος προορισμού.

β) καταβάλλει τον οφειλόμενο ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το εν λόγω κράτος μέλος στη λήξη της διακίνησης των προϊόντων·

γ) αποδέχεται κάθε έλεγχο που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού για να εξακριβώσουν ότι πραγματοποιήθηκε η παραλαβή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων και ότι καταβλήθηκε ο οφειλόμενος ειδικός φόρος κατανάλωσης.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού δύνανται, υπό τις προϋποθέσεις που αυτές καθορίζουν, να επιτρέπουν την παροχή της εγγύησης από τον μεταφορέα, τον κύριο των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, τον πιστοποιημένο αποστολέα, ή από κοινού με οποιονδήποτε συνδυασμό από δύο ή περισσότερα από αυτά τα πρόσωπα με ή χωρίς τον πιστοποιημένο παραλήπτη.

4. Η εγγύηση της παραγράφου 2 στοιχείο α) ισχύει σε ολόκληρη την Ένωση.

5. Τα κράτη μέλη καθορίζουν λεπτομερείς κανόνες οι οποίοι διέπουν την παροχή και την ισχύ της εγγύησης.

6. Ένας εγκεκριμένος αποθηκευτής ή ένας εγγεγραμμένος αποστολέας μπορεί να ενεργεί ως πιστοποιημένος αποστολέας για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, αφού ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

7. Ένας εγκεκριμένος αποθηκευτής ή ένας εγγεγραμμένος παραλήπτης μπορεί να ενεργεί ως πιστοποιημένος παραλήπτης για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, αφού ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού.

8. Για τον πιστοποιημένο αποστολέα ή τον πιστοποιημένο παραλήπτη που αποστέλλει ή παραλαμβάνει μόνον περιστασιακά υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, η πιστοποίηση που αναφέρεται στα σημεία 12 και 13 του άρθρου 3 περιορίζεται σε συγκεκριμένη ποσότητα υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, σε έναν μόνον παραλήπτη ή αποστολέα και σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την πιστοποίηση για μία μόνο διακίνηση. Αυτή η προσωρινή πιστοποίηση μπορεί επίσης, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων των σημείων 12 και 13 του άρθρου 3, να παρέχεται σε ιδιώτες που ενεργούν ως αποστολείς ή παραλήπτες σε περιπτώσεις που τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα παραδίδονται για εμπορικούς σκοπούς δυνάμει του άρθρου 33 παράγραφος 2.

Άρθρο 36

Ηλεκτρονικό απλουστευμένο διοικητικό έγγραφο

1. Όταν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα πρόκειται να διακινηθούν δυνάμει του παρόντος τμήματος, ο πιστοποιημένος αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής επαληθεύουν ηλεκτρονικά τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο απλουστευμένου ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου.

Εάν τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται πάραυτα ο πιστοποιημένος αποστολέας.

Εάν τα εν λόγω στοιχεία είναι έγκυρα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής δίδουν στο έγγραφο μοναδικό απλουστευμένο διοικητικό κωδικό αναφοράς και τον κοινοποιούν στον πιστοποιημένο αποστολέα.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν πάραυτα το ηλεκτρονικό απλουστευμένο διοικητικό έγγραφο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, οι οποίες το προωθούν στον πιστοποιημένο παραλήπτη.

4. Ο πιστοποιημένος αποστολέας παρέχει στο πρόσωπο που συνοδεύει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα ή, σε περίπτωση που κανένα πρόσωπο δεν συνοδεύει τα προϊόντα, στον μεταφορέα τον μοναδικό απλουστευμένο διοικητικό κωδικό αναφοράς. Το πρόσωπο που συνοδεύει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα ή ο μεταφορέας παρέχει τον εν λόγω κωδικό στις αρμόδιες αρχές κάθε φορά που θα το ζητήσουν κατά τη διάρκεια της διακίνησης.

5. Κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων δυνάμει του παρόντος τμήματος, ο πιστοποιημένος αποστολέας μπορεί, χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα, να αλλάξει τον προορισμό προς άλλον τόπο παράδοσης στο ίδιο κράτος μέλος, τον οποίο διαχειρίζεται ο ίδιος πιστοποιημένος παραλήπτης, ή προς τον τόπο αποστολής. Προς τον σκοπό αυτό, ο πιστοποιημένος αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού εγγράφου αλλαγής προορισμού στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

Άρθρο 37

Αναφορά παραλαβής

1. Κατά την παραλαβή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, ο πιστοποιημένος παραλήπτης, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός πέντε εργάσιμων ημερών από τη λήξη της διακίνησης, εκτός των περιπτώσεων που κρίνονται δεόντως δικαιολογημένες από τις αρμόδιες αρχές, υποβάλλει αναφορά για την παραλαβή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού επαληθεύουν ηλεκτρονικά τα στοιχεία που αναφέρονται στην αναφορά παραλαβής.

Εάν τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται πάραυτα ο πιστοποιημένος παραλήπτης.

Εάν τα εν λόγω στοιχεία είναι έγκυρα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού παρέχουν στον πιστοποιημένο παραλήπτη επιβεβαίωση για την καταχώριση της αναφοράς παραλαβής και τη διαβιβάζουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

Η αναφορά παραλαβής θεωρείται επαρκής απόδειξη ότι ο πιστοποιημένος παραλήπτης έχει ολοκληρώσει όλες τις απαραίτητες διατυπώσεις και έχει, κατά περίπτωση και εκτός εάν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξαιρούνται από την καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης, καταβάλει κάθε πληρωμή τυχόν οφειλόμενου ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού, ή ενταχθεί σε καθεστώς αναστολής σύμφωνα με το κεφάλαιο III.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν την αναφορά παραλαβής στον πιστοποιημένο αποστολέα.

4. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που καταβάλλεται στο κράτος μέλος αποστολής επιστρέφεται, κατόπιν αίτησης και βάσει της αναφοράς παραλαβής που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 38

Εφεδρική διαδικασία και ανάκτηση κατά την αποστολή

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 36, σε περίπτωση που το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής, ο πιστοποιημένος αποστολέας μπορεί να αρχίζει διακίνηση υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) τα προϊόντα συνοδεύονται από εφεδρικό έγγραφο το οποίο περιέχει τα ίδια στοιχεία με το σχέδιο ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1·
- β) ο πιστοποιημένος αποστολέας ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την έναρξη της διακίνησης.

Το κράτος μέλος αποστολής μπορεί να απαιτήσει από τον πιστοποιημένο αποστολέα αντίγραφο του εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α), την επαλήθευση των στοιχείων που περιέχονται στο εν λόγω αντίγραφο από το κράτος μέλος αποστολής και, εφόσον για τη μη διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος ευθύνεται ο πιστοποιημένος αποστολέας, κατάλληλη ενημέρωση σχετικά με τους λόγους αυτής της μη διαθεσιμότητας πριν από την έναρξη της διακίνησης.

2. Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος, ο αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 36 παράγραφος 1.

Μόλις επαληθευτούν τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 36 παράγραφος 2, αν τα εν λόγω στοιχεία είναι έγκυρα, το έγγραφο αυτό αντικαθιστά το εφεδρικό έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο του παρόντος άρθρου. Το άρθρο 36 παράγραφος 3 και το άρθρο 37 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

3. Ο πιστοποιημένος αποστολέας φυλάσσει αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο στα λογιστικά του βιβλία.

4. Όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής, ο πιστοποιημένος αποστολέας μπορεί να τροποποιήσει τον προορισμό των προϊόντων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 5, και να κοινοποιήσει τις εν λόγω πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας εναλλακτικά μέσα επικοινωνίας. Ο πιστοποιημένος αποστολέας ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την έναρξη της αλλαγής προορισμού. Οι παράγραφοι 2 και 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

Άρθρο 39

Εφεδρικά έγγραφα και ανάκτηση δεδομένων – αναφορά παραλαβής

Όταν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα πρόκειται να διακινηθούν δυνάμει του παρόντος τμήματος και η αναφορά παραλαβής δεν είναι δυνατό να υποβληθεί κατά τη λήξη της διακίνησης των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1, είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος προορισμού είτε διότι δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 2, ο πιστοποιημένος παραλήπτης υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, εφεδρικό έγγραφο στο οποίο περιέχονται τα ίδια στοιχεία με την αναφορά παραλαβής και δηλώνεται η λήξη της διακίνησης.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού αποστέλλουν αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, εκτός εάν η αναφορά παραλαβής είναι δυνατό να τους υποβληθεί σύντομα από τον πιστοποιημένο παραλήπτη μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 37 παράγραφος 1, ή εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν το αντίγραφο στον πιστοποιημένο αποστολέα ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεση του πιστοποιημένου αποστολέα.

Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος μέλος προορισμού ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 2, ο πιστοποιημένος παραλήπτης υποβάλλει αναφορά παραλαβής, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1. Το άρθρο 37 παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

Άρθρο 40

Εναλλακτικές αποδείξεις παραλαβής

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 39, η αναφορά παραλαβής που απαιτείται βάσει του άρθρου 37 παράγραφος 1 συνιστά απόδειξη για το ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα έχουν παραδοθεί στον πιστοποιημένο παραλήπτη.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, αν δεν υπάρχει αναφορά παραλαβής για λόγους άλλους από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 39, είναι δυνατό να προσκομιστεί εναλλακτική απόδειξη, με θεώρηση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους προορισμού, βάσει κατάλληλων αποδεικτικών στοιχείων, ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που απεστάλησαν έχουν φθάσει στον προορισμό τους.

Το εφεδρικό έγγραφο που αναφέρεται στο άρθρο 39 πρώτο εδάφιο συνιστά κατάλληλο αποδεικτικό στοιχείο για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου.

3. Σε περίπτωση που η θεώρηση από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού γίνεται αποδεκτή από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, κρίνεται ότι αποτελεί επαρκή απόδειξη για το ότι ο πιστοποιημένος παραλήπτης έχει ολοκληρώσει όλες τις αναγκαίες διατυπώσεις και έχει προβεί σε τυχόν καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που οφείλεται στο κράτος μέλος προορισμού.

Άρθρο 41

Παρέκκλιση από την υποχρέωση χρήσης του μηχανοργανωμένου συστήματος - απλουστευμένες διαδικασίες σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη

Κατόπιν συμφωνίας και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, είναι δυνατόν να θεσπίζονται απλουστευμένες διαδικασίες για τις διακινήσεις υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων δυνάμει του παρόντος τμήματος που λαμβάνουν χώρα μεταξύ των εδαφών δύο ή περισσότερων κρατών μελών.

Άρθρο 42

Διακίνηση προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση μεταξύ δύο τόπων στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους μέσω του εδάφους άλλου κράτους μέλους

1. Όταν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος κράτους μέλους διακινούνται σε προορισμό που βρίσκεται στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους μέσω του εδάφους άλλου κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) η διακίνηση πραγματοποιείται υπό την κάλυψη του ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου που προβλέπεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 μέσω κατάλληλης διαδρομής·
- β) ο πιστοποιημένος παραλήπτης βεβαιώνει την παραλαβή των προϊόντων σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του τόπου προορισμού·
- γ) ο πιστοποιημένος αποστολέας και ο πιστοποιημένος παραλήπτης αποδέχονται κάθε έλεγχο που επιτρέπει στις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές των χωρών τους να διαπιστώνουν την πραγματική παραλαβή των προϊόντων.

2. Όταν προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης διακινούνται συχνά και τακτικά υπό τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν, με κοινή συμφωνία και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν, να απλουστεύουν τις απαιτήσεις της παραγράφου 1.

Άρθρο 43

Εξουσιοδότηση και ανάθεση εκτελεστικής αρμοδιότητας σχετικά με τη διακίνηση προϊόντων που πρόκειται να παραδοθούν για εμπορικούς σκοπούς

1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 51 για τον καθορισμό της διάρθρωσης και του περιεχομένου των ηλεκτρονικών διοικητικών εγγράφων που ανταλλάσσονται μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος για τους σκοπούς των άρθρων 36 και 37, καθώς και των εφεδρικών εγγράφων που αναφέρονται στα άρθρα 38, 39 και 41 στο πλαίσιο της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων δυνάμει του παρόντος τμήματος.

2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες καθορίζονται οι κανόνες και οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται για την ανταλλαγή των ηλεκτρονικών διοικητικών εγγράφων μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος για τους σκοπούς των άρθρων 36 και 37, καθώς και οι κανόνες και οι διαδικασίες για τη χρήση των εφεδρικών εγγράφων που αναφέρονται στα άρθρα 38, 39 και 40 στο πλαίσιο της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων δυνάμει του παρόντος τμήματος. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 52.

Τμήμα 3

Πώληση εξ αποστάσεως

Άρθρο 44

Πωλήσεις εξ αποστάσεως

1. Υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους, τα οποία αγοράζονται από πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, του εγγεγραμμένου παραλήπτη ή του πιστοποιημένου παραλήπτη, είναι εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος και δεν ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα, και τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους άμεσα ή έμμεσα από αποστολέα που ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα ή για λογαριασμό του, υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού.

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος προορισμού κατά την παράδοση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων. Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός, καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, είναι αυτοί που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καταβάλλεται σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίζει το κράτος μέλος προορισμού.

3. Υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού είναι ο αποστολέας.

Ωστόσο, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να επιτρέπει στον αποστολέα να ορίζει φορολογικό αντιπρόσωπο, εγκατεστημένο στο κράτος μέλος προορισμού, ως τον υπόχρεο για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Ο φορολογικός αντιπρόσωπος εγκρίνεται από τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, στις περιπτώσεις που ο αποστολέας ή ο φορολογικός αντιπρόσωπος δεν έχει τηρήσει τις διατάξεις της παραγράφου 4 στοιχείο α), υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι ο παραλήπτης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

4. Ο αποστολέας ή ο φορολογικός αντιπρόσωπος συμμορφώνεται προς τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- α) πριν από την αποστολή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, εγγράφεται στα μητρώα και εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στην αρμόδια υπηρεσία η οποία ορίζεται ειδικά από το κράτος μέλος προορισμού και υπό τις προϋποθέσεις που αυτό ορίζει·
- β) καταβάλλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στην υπηρεσία που προβλέπεται στο στοιχείο α) μετά την παράδοση των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης·
- γ) τηρεί λογιστική των παραδιδόμενων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν, να απλουστεύουν τις απαιτήσεις αυτές βάσει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών.

5. Στην περίπτωση της παραγράφου 1, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβλήθηκε στο πρώτο κράτος μέλος επιστρέφεται, κατόπιν σχετικού αιτήματος του αποστολέα, εφόσον ο αποστολέας ή ο φορολογικός αντιπρόσωπος έχει ακολουθήσει τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παράγραφο 4.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ειδικούς κανόνες εφαρμογής των παραγράφων 1 έως 5 για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ειδικών εθνικών ρυθμίσεων διανομής.

Τμήμα 4

Καταστροφή και απώλεια

Άρθρο 45

Καταστροφή και απώλεια

1. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 και στο άρθρο 44 παράγραφος 1, σε περίπτωση ολικής καταστροφής ή ανεπανόρθωτης απώλειας των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων κατά τη μεταφορά τους στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, εξαιτίας τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας, ή κατόπιν έγκρισης των αρμόδιων αρχών του συγκεκριμένου κράτους μέλους για την καταστροφή των προϊόντων, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης δεν καθίσταται απαιτητός στο εν λόγω κράτος μέλος.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, θεωρείται ότι τα προϊόντα έχουν υποστεί ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια όταν δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

2. Σε περίπτωση μερικής απώλειας που οφείλεται στη φύση των προϊόντων κατά τη μεταφορά τους στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης δεν καθίσταται απαιτητός σε αυτό το κράτος μέλος εφόσον το ποσό της απώλειας δεν υπερβαίνει το κοινό όριο μερικής απώλειας για τα εν λόγω υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 9, εκτός εάν ένα κράτος μέλος έχει εύλογη αιτία να υποπτευθεί απάτη ή παρατυπία.

3. Η ολική καταστροφή ή η ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων της παραγράφου 1 αποδεικνύεται κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου επήλθε η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, ή, όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου όπου επήλθε η απώλεια, του τόπου όπου διαπιστώθηκε.

Όπου διαπιστώνεται η ολική καταστροφή ή η ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, η εγγύηση που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή το άρθρο 44 παράγραφος 4 στοιχείο α) αποδεσμεύεται, πλήρως ή εν μέρει, κατά περίπτωση, με την προσκόμιση ικανοποιητικής απόδειξης.

Τμήμα 5

Παρατυπία κατά τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων

Άρθρο 46

Παρατυπίες κατά τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων

1. Σε περίπτωση που διαπραχθεί παρατυπία κατά τη διάρκεια διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 ή το άρθρο 44 παράγραφος 1, στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, τα προϊόντα υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

2. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί παρατυπία κατά τη διάρκεια της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 ή το άρθρο 44 παράγραφος 1, στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, και δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος στον οποίο διαπράχθηκε η παρατυπία, αυτή θεωρείται ότι διαπράχθηκε, και ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός, στο κράτος μέλος στο οποίο διαπιστώθηκε.

Ωστόσο, εάν εξακριβωθεί σε ποιου κράτους μέλους το έδαφος πράγματι διαπράχθηκε η παρατυπία πριν από τη λήξη τριετούς περιόδου από την ημερομηνία απόκτησης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1.

3. Τον ειδικό φόρο κατανάλωσης υποχρεούται να καταβάλει το πρόσωπο που εγγυήθηκε την καταβολή του σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή το άρθρο 44 παράγραφος 4 στοιχείο α) καθώς και οποιοδήποτε πρόσωπο συμμετείχε στην παρατυπία. Σε περίπτωση περισσότερων υπόχρεων για την καταβολή του ίδιου ειδικού φόρου κατανάλωσης, τα πρόσωπα αυτά είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπόχρεα για την πληρωμή της εν λόγω οφειλής.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τέθηκαν σε ανάλωση, κατόπιν σχετικού αιτήματος επιστρέφουν ή διαγράφουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος επιβλήθηκε στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε ή διαπιστώθηκε η παρατυπία. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού αποδεσμεύουν την εγγύηση που έχει κατατεθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παράγραφος 2 στοιχείο α), ή του άρθρου 44 παράγραφος 4 στοιχείο α).

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «παρατυπία» νοείται η κατάσταση που δημιουργείται κατά τη διάρκεια διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, βάσει του άρθρου 33 παράγραφος 1 ή του άρθρου 44 παράγραφος 1, η οποία δεν καλύπτεται από το άρθρο 45 και λόγω της οποίας δεν έληξε με κανονικό τρόπο μια διακίνηση ή μέρος μιας διακίνησης προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

5. Οποιαδήποτε απουσία εγγραφής ή πιστοποίησης ενός ή και όλων των προσώπων που εμπλέκονται στη διακίνηση κατά παράβαση του άρθρου 33 παράγραφος 1 ή του άρθρου 44 παράγραφος 4 στοιχείο α) ή οποιαδήποτε μη τήρηση των διατάξεων του άρθρου 35 παράγραφος 1 θεωρείται παρατυπία. Οι παράγραφοι 1 έως 4 εφαρμόζονται αναλόγως, εκτός εάν ο παραλήπτης είναι υπόχρεος να καταβάλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με την τελευταία πρόταση του άρθρου 44 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Διάφορα

Τμήμα 1

Επισηματα

Άρθρο 47

Επισηματα

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να φέρουν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα φορολογικά επισηματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα που χρησιμοποιούνται για φορολογικούς σκοπούς όταν τίθενται σε ανάλυση στο έδαφός τους, ή, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 και στο άρθρο 44 παράγραφος 1, όταν εισέρχονται στο έδαφός τους.

2. Τα κράτη μέλη που απαιτούν τη χρησιμοποίηση φορολογικών επισημάτων ή εθνικών αναγνωριστικών σημάτων κατά την έννοια της παραγράφου 1 υποχρεούνται να τα θέτουν στη διάθεση των εγκεκριμένων αποθηκευτών των άλλων κρατών μελών. Ωστόσο, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι τα φορολογικά επισηματα ή σήματα τίθενται στη διάθεση φορολογικού αντιπροσώπου εγκεκριμένου από τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων που μπορούν να θεσπίζουν προκειμένου να εξασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή του παρόντος άρθρου και προκειμένου να προλαμβάνεται οποιαδήποτε φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση, τα κράτη μέλη μερμούν ώστε τα κατά την έννοια της παραγράφου 1 φορολογικά επισηματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα να μη δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

Όταν αυτά τα επισηματα ή σήματα τίθενται σε υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, τα τυχόν ποσά που καταβάλλονται ή αποτελούν αντικείμενο εγγύησης για την απόκτηση αυτών των επισημάτων ή σημάτων, πλην των τελών έκδοσής τους, επιστρέφονται, διαγράφονται ή αποδεσμεύονται από το κράτος μέλος που τα χορήγησε εάν ο ειδικός φόρος κατανάλωσης έχει καταστεί απαιτητός και έχει εισπραχθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Ωστόσο, το κράτος μέλος που εξέδωσε τα επισηματα ή σήματα μπορεί να εξαρτά την επιστροφή, τη διαγραφή ή την αποδέσμευση του ποσού που καταβλήθηκε ή απετέλεσε αντικείμενο εγγύησης από την προσκόμιση στις αρμόδιες αρχές του ικανοποιητικής απόδειξης ότι αυτά έχουν αφαιρεθεί ή καταστραφεί.

4. Τα κατά την έννοια της παραγράφου 1 φορολογικά επισηματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα ισχύουν μόνο στο κράτος μέλος που τα χορήγησε. Τα κράτη μέλη μπορούν, ωστόσο, να προβαίνουν σε αμοιβαία αναγνώριση αυτών των επισημάτων ή σημάτων.

Τμήμα 2

Μικροί οινοπαραγωγοί

Άρθρο 48

Μικροί οινοπαραγωγοί

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τους μικρούς οινοπαραγωγούς από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 14 έως 31, καθώς και από τις λοιπές απαιτήσεις τις σχετικές με τη διακίνηση και τον έλεγχο. Όταν οι μικροί αυτοί οινοπαραγωγοί πραγματοποιούν οι ίδιοι ενδοενοσιακές συναλλαγές, ενημερώνουν τις σχετικές αρχές και συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/273 της Επιτροπής⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2018/273 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2017, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το καθεστώς αδειοδότησης αμπελοφυτεύσεων, το αμπελουργικό μητρώο, τα συνοδευτικά έγγραφα και την πιστοποίηση, τα βιβλία εισερχομένων και εξερχομένων, τις υποχρεωτικές δηλώσεις, τις κοινοποιήσεις και τη δημοσίευση κοινοποιηθεισών πληροφοριών, και τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους σχετικούς ελέγχους και κυρώσεις, την τροποποίηση των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 555/2008, (ΕΚ) αριθ. 606/2009 και (ΕΚ) αριθ. 607/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 436/2009 της Επιτροπής και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/560 της Επιτροπής (ΕΕ L 58 της 28.2.2018, σ. 1).

2. Όταν οι μικροί οινοπαραγωγοί απαλλάσσονται από υποχρεώσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο παραλήπτης ενημερώνει, μέσω του εγγράφου που απαιτείται από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/273 ή με αναφορά σε αυτό, τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού για τις παραδόσεις οίνου που έχουν παραληφθεί.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «μικρός παραγωγός» νοείται παραγωγός που παράγει κατά μέσο όρο κάτω των 1 000 hl οίνου ανά αμπελουργική περίοδο, βάσει της μέσης ετήσιας παραγωγής για τουλάχιστον τρεις συνεχόμενες αμπελουργικές περιόδους σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/273.

Τμήμα 3

Εφοδιασμος πλοίων και αεροσκαφών

Άρθρο 49

Εφοδιασμός πλοίων και αεροσκαφών

Μέχρις ότου το Συμβούλιο εκδώσει ενωσιακές διατάξεις για τον εφοδιασμό των πλοίων και αεροσκαφών, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν σε ισχύ τις εθνικές διατάξεις τους όσον αφορά τις απαλλαγές για τον εν λόγω εφοδιασμό.

Τμήμα 4

Ειδικοί διακανονισμοί

Άρθρο 50

Ειδικοί διακανονισμοί

Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν συνάψει συμφωνία σχετικά με την ευθύνη για την κατασκευή ή συντήρηση διασυνοριακής γέφυρας δύνανται να λαμβάνουν μέτρα κατά παρέκκλιση από τις γενικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας με σκοπό την απλούστευση της διαδικασίας είσπραξης του φόρου επί των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή και τη συντήρηση της εν λόγω γέφυρας.

Για τους σκοπούς των μέτρων αυτών, η γέφυρα και τα εργοτάξια που αναφέρονται στη συμφωνία θεωρούνται ως τμήμα του εδάφους του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την κατασκευή ή τη συντήρηση της γέφυρας δυνάμει της συμφωνίας.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη κοινοποιούν τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, η οποία εν συνεχεία ενημερώνει τα λοιπά κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Άσκηση της εξουσιοδότησης και διαδικασία επιτροπής

Άρθρο 51

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 10, το άρθρο 29 παράγραφος 1 και το άρθρο 43 παράγραφος 1 ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστον από τις 20 Φεβρουαρίου 2020.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 10, το άρθρο 29 παράγραφος 1 και το άρθρο 43 παράγραφος 1 είναι δυνατό να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει την εγκυρότητα των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ήδη ισχύουν.

4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή συμβουλευτεί τους εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
6. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 10, το άρθρο 29 παράγραφος 1 και το άρθρο 43 παράγραφος 1 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν διατυπωθούν, εντός διμήνου από την ως άνω κοινοποίησή της, αντιρρήσεις από το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής, το Συμβούλιο έχει ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν θα διατυπώσει αντιρρήσεις. Η ανωτέρω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Συμβουλίου.

Άρθρο 52

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή ειδικών φόρων κατανάλωσης. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Υποβολή εκθέσεων και μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 53

Υποβολή εκθέσεων σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, ανά πενταετία, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η πρώτη έκθεση υποβάλλεται το αργότερο τρία έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Ειδικότερα, η πρώτη έκθεση αξιολογεί την εφαρμογή και τον αντίκτυπο των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 32, λαμβάνοντας υπόψη τα σχετικά στοιχεία του αντικτύπου των εν λόγω διατάξεων όσον αφορά τις διασυνοριακές επιπτώσεις, την απάτη, την αποφυγή, τη φοροδιαφυγή ή την κατάχρηση, τον αντίκτυπο στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και στη δημόσια υγεία.

Τα κράτη μέλη, κατόπιν αιτήματος, υποβάλλουν στην Επιτροπή τις διαθέσιμες συναφείς πληροφορίες που απαιτούνται για την κατάρτιση της έκθεσης.

Η έκθεση συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση, εφόσον αρμόζει.

Άρθρο 54

Μεταβατικές διατάξεις

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την παραλαβή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σύμφωνα με τις διατυπώσεις που καθορίζονται στα άρθρα 33, 34 και 35 της οδηγίας 2008/118/ΕΚ έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023.

Οι γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 5 της παρούσας οδηγίας είναι δυνατό να πραγματοποιούνται με άλλα μέσα εκτός του μηχανοργανωμένου συστήματος έως τις 13 Φεβρουαρίου 2024.

Άρθρο 55

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2021, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με τα άρθρα 2, 3, 6, 12, 16, 17, τα άρθρα 19 έως 22, τα άρθρα 25 έως 29, τα άρθρα 33 έως 46, τα άρθρα 54 και 55, καθώς και το άρθρο 57. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω μέτρων.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 54, εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από τις 13 Φεβρουαρίου 2023.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι παραπομπές στις οδηγίες που καταργούνται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται σε ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, λογίζονται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος πραγματοποίησης αυτής της παραπομπής και η διατύπωση αυτής της δήλωσης καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 56

Κατάργηση

Η οδηγία 2008/118/EK, όπως τροποποιήθηκε με τις πράξεις που εμφανίζονται στο παράρτημα I μέρος Α, καταργείται από τις 13 Φεβρουαρίου 2023, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και τις ημερομηνίες εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα I μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία λογίζονται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος II.

Άρθρο 57

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 1, 4 και 5, τα άρθρα 7 έως 11, τα άρθρα 13 έως 15, τα άρθρα 18, 23, 24, τα άρθρα 30 έως 32, τα άρθρα 47 έως 53, το άρθρο 56 και το άρθρο 58 εφαρμόζονται από τις 13 Φεβρουαρίου 2023.

Άρθρο 58

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2019.

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

Κ. MIKKONEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΕΡΟΣ Α

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗ ΟΔΗΓΙΑ ΜΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΙΚΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΗΣ

(κατά το άρθρο 56)

Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου	(ΕΕ L 9 της 14.1.2009, σ. 12)
Οδηγία 2010/12/ΕΕ του Συμβουλίου	(ΕΕ L 50 της 27.2.2010, σ. 1)
Συνθήκη προσχώρησης της Κροατίας	(ΕΕ L 112 της 24.4.2012, σ. 10)
Οδηγία 2013/61/ΕΕ του Συμβουλίου	(ΕΕ L 353 της 28.12.2013, σ. 5)
Οδηγία (ΕΕ) 2019/2235 του Συμβουλίου	(ΕΕ L 336 της 30.12.2019, σ. 10)

ΜΕΡΟΣ Β

ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

(κατά το άρθρο 56)

Οδηγία	Προθεσμία μεταφοράς	Ημερομηνία εφαρμογής
2008/118/ΕΚ	1η Ιανουαρίου 2010	1η Απριλίου 2010
2010/12/ΕΕ	1η Ιανουαρίου 2011	
2013/61/ΕΕ	1η Ιανουαρίου 2014	
(ΕΕ) 2019/2235	30η Ιουνίου 2022	1η Ιουλίου 2022

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2008/118/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρα 1	Άρθρα 1
Άρθρο 2	Άρθρο 6 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3	Άρθρο 2 παράγραφοι 1, 2 και 3
Άρθρο 3 παράγραφος 4	–
–	Άρθρο 23 παράγραφος 4
Άρθρο 4 εισαγωγική φράση	Άρθρο 3 εισαγωγική φράση
Άρθρο 4 σημεία 1 έως 5	Άρθρο 3 σημεία 1 έως 5
Άρθρο 4 σημείο 6	–
Άρθρο 4 σημείο 7	Άρθρο 3 σημείο 6
Άρθρο 4 παράγραφος 8	Άρθρο 3 παράγραφος 7
–	Άρθρο 3 παράγραφος 8
Άρθρο 4 σημεία 9 έως 11	Άρθρο 3 σημεία 9 έως 11
–	Άρθρο 3 σημεία 12 και 13
Άρθρο 36 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 3 σημείο 14
–	Άρθρο 3 σημεία 15 και 6
Άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 5 παράγραφος 3 εισαγωγική φράση	Άρθρο 4 παράγραφος 3 εισαγωγική φράση
Άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως ε)	Άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως ε)
Άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχεία στ) και ζ)	–
Άρθρο 5 παράγραφοι 4, 5 και 6	Άρθρο 4 παράγραφοι 4, 5 και 6
Άρθρο 6	Άρθρο 5
Άρθρο 7 παράγραφοι 1 έως 3	Άρθρο 6 παράγραφοι 2 έως 4
Άρθρο 7 παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο	Άρθρο 6 παράγραφος 5
Άρθρο 7 παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 6 παράγραφος 6
Άρθρο 7 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 6 παράγραφος 9 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφος 5	–
–	Άρθρο 6 παράγραφος 8
–	Άρθρο 6 παράγραφος 9 δεύτερο εδάφιο
–	Άρθρο 6 παράγραφος 10
Άρθρο 8	Άρθρο 7
Άρθρο 9	Άρθρο 8, πρώτο και δεύτερο εδάφιο
–	Άρθρο 8, τρίτο εδάφιο

Οδηγία 2008/118/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρα 10 έως 12	Άρθρα 9 έως 11
Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 12 παράγραφος 1
Άρθρο 13 παράγραφος 2	–
–	Άρθρο 12 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 13 παράγραφος 3	Άρθρο 12 παράγραφος 4
Άρθρο 14 παράγραφοι 1, 2 και 3	Άρθρο 13 παράγραφοι 1, 2 και 3
Άρθρο 14 παράγραφος 4	–
Άρθρο 14 παράγραφος 5	Άρθρο 13 παράγραφος 4
Άρθρα 15 και 16	Άρθρα 14 και 15
Άρθρο 17 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση	Άρθρο 16 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση
Άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) εισαγωγική φράση	Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) εισαγωγική φράση
Άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i) έως iv)	Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i) έως iv)
–	Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο v)
Άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β)
–	Άρθρο 16 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 17 παράγραφος 2	Άρθρο 16 παράγραφος 4
Άρθρο 17 παράγραφος 3	Άρθρο 16 παράγραφος 5
Άρθρο 18 παράγραφος 1	Άρθρο 17 παράγραφος 1
–	Άρθρο 17 παράγραφος 2
Άρθρο 18 παράγραφος 2	Άρθρο 17 παράγραφος 3
Άρθρο 18 παράγραφος 3 πρώτη περίοδος	Άρθρο 17 παράγραφος 4
Άρθρο 18 παράγραφος 4	Άρθρο 17 παράγραφος 5
Άρθρο 18 παράγραφος 3 δεύτερη περίοδος	Άρθρο 17 παράγραφος 6
Άρθρο 19	Άρθρο 18
Άρθρο 20 παράγραφος 1	Άρθρο 19 παράγραφος 1
Άρθρο 20 παράγραφος 2	Άρθρο 19 παράγραφος 2 σημεία α) και β)
–	Άρθρο 19 παράγραφος 2 σημείο γ)
Άρθρο 21 σημεία 1 έως 4	Άρθρο 20 σημεία 1 έως 4
Άρθρο 21 παράγραφος 5	Άρθρο 21 παράγραφος 1
Άρθρο 21 παράγραφος 6	Άρθρο 20 παράγραφος 5
Άρθρο 21 παράγραφος 7	Άρθρο 20 παράγραφος 6
Άρθρο 21 παράγραφος 8	Άρθρο 20 παράγραφος 7 πρώτη περίοδος
–	Άρθρο 20 παράγραφος 7 δεύτερη περίοδος
–	Άρθρο 21 σημεία 2 έως 5
Άρθρο 22	Άρθρο 22 παράγραφοι 1 και 2

Οδηγία 2008/118/EK	Παρούσα οδηγία
–	Άρθρο 22 παράγραφος 3
Άρθρο 23 πρώτο εδάφιο εισαγωγική φράση	Άρθρο 23 παράγραφος 1 εισαγωγική φράση
Άρθρο 23 πρώτο εδάφιο σημείο 1	Άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 23 πρώτο εδάφιο σημείο 2	Άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 23 πρώτο εδάφιο σημείο 3	Άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 23 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 23 παράγραφος 2
Άρθρο 24	Άρθρο 24
Άρθρο 25 παράγραφος 1	Άρθρο 25 παράγραφος 1
–	Άρθρο 25 παράγραφος 2
Άρθρο 25 παράγραφος 2	Άρθρο 25 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 25 παράγραφος 3	Άρθρο 25 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 26 σημεία 1 και 2	Άρθρο 26 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 26 παράγραφος 3	–
Άρθρο 26 παράγραφοι 4 και 5	Άρθρο 26 παράγραφοι 3 και 4
–	Άρθρο 26 παράγραφος 5
Άρθρο 27	Άρθρο 27
Άρθρο 28 παράγραφος 1	Άρθρο 28 παράγραφος 1
Άρθρο 28 παράγραφος 2 πρώτο και δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 28 παράγραφοι 2 και 3
–	Άρθρο 28 παράγραφος 4
Άρθρο 28 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 28 παράγραφος 5
Άρθρο 29	Άρθρο 29
Άρθρο 30	Άρθρο 30
Άρθρο 31	Άρθρο 31
Άρθρο 32	Άρθρο 32
Άρθρο 33 παράγραφος 1	Άρθρο 33 παράγραφοι 1 και 2
–	Άρθρο 33 παράγραφοι 3 και 4
Άρθρο 33 παράγραφος 2	Άρθρο 33 παράγραφος 5
Άρθρο 33 παράγραφοι 3 και 4	–
–	Άρθρο 34 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 33 παράγραφος 5	Άρθρο 34 παράγραφος 3
Άρθρο 33 παράγραφος 6	Άρθρο 37 παράγραφος 4
Άρθρο 34 παράγραφος 1	Άρθρο 35 παράγραφος 1
Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ)	Άρθρο 35 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ)
Άρθρο 34 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	–
–	Άρθρο 35 σημεία 3 έως 8
–	Άρθρα 36 έως 41

Οδηγία 2008/118/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 35	Άρθρο 42
–	Άρθρο 43
Άρθρο 36 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 44 παράγραφος 1
Άρθρο 36 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 43 σημείο 14
Άρθρο 36 παράγραφοι 2 έως 6	Άρθρο 44 παράγραφοι 2 έως 6
Άρθρο 37 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 45 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
–	Άρθρο 45 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
–	Άρθρο 45 παράγραφος 2
Άρθρο 37 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 45 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 37 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 45 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 37 παράγραφος 2	–
Άρθρο 38	Άρθρο 46 παράγραφοι 1 έως 4
–	Άρθρο 46 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίοδος
–	Άρθρο 46 παράγραφος 5
Άρθρο 39	Άρθρο 47
Άρθρο 40	Άρθρο 48
Άρθρο 41	Άρθρο 49
Άρθρο 42	Άρθρο 50
–	Άρθρο 51
Άρθρο 43	Άρθρο 52
Άρθρο 44	–
–	Άρθρα 53 και 54
Άρθρα 45 και 46	–
Άρθρο 47	Άρθρο 56
Άρθρο 48	Άρθρο 55
Άρθρο 49	Άρθρο 57
Άρθρο 50	Άρθρο 58
–	Παράρτημα Ι
–	Παράρτημα ΙΙ